

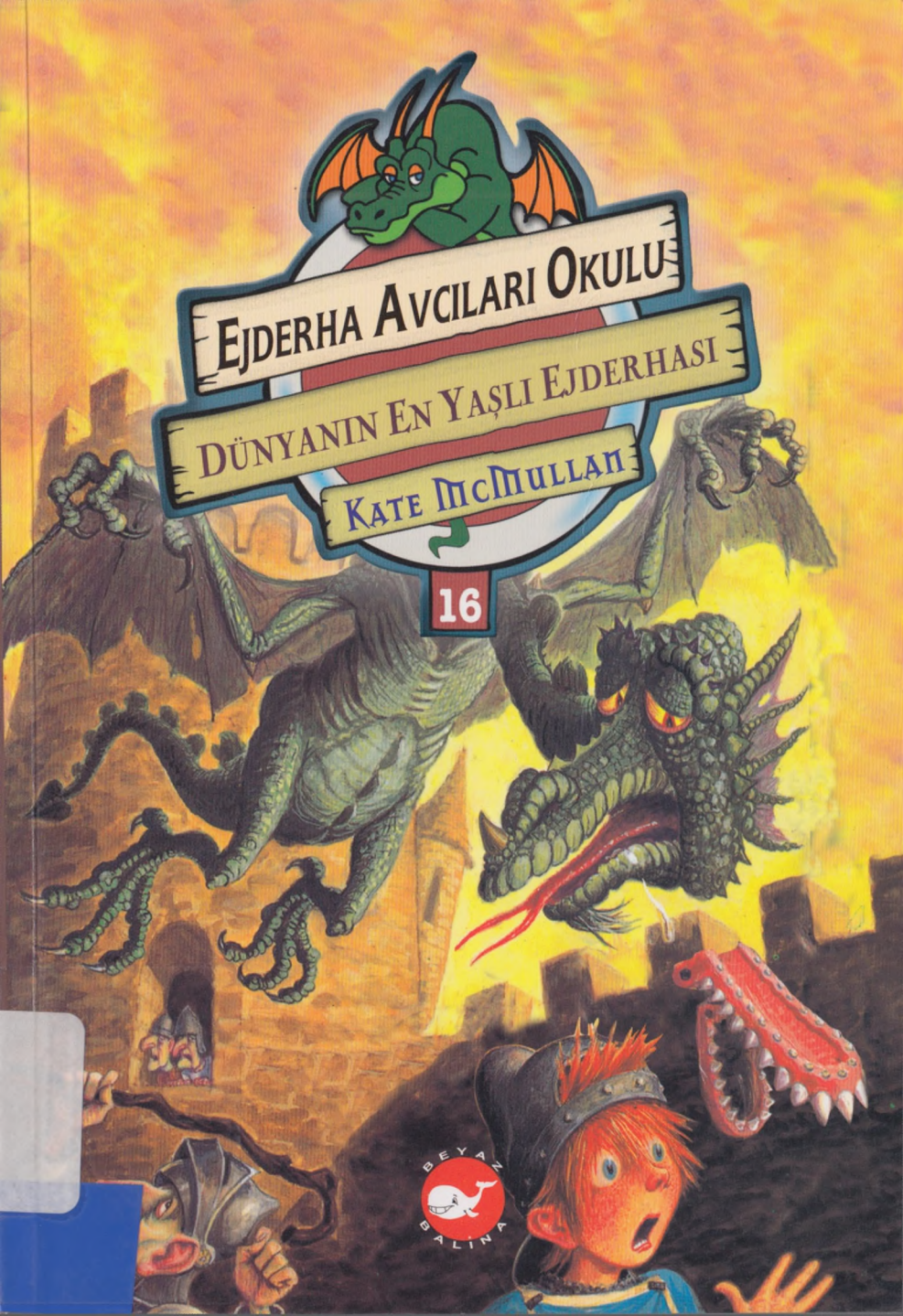

EJDERHA AVCILARI OKULU

DÜNYANIN EN YAŞLI EJDERHASI

KATE McMULLAN

16

25 Dünyada
milyon çocuk
bu diziyi okuyor.

Bir gün yolunuz Kara Orman'a düşerse sakın korkmayın! Ormanın derinliklerinden gelen çığlıklar şaşırtmasın sizi. Tuhaf yaratıklar, deli keşişler, konuşan hayvanlar... Aniden karşınıza çıkıp ağızından ateş saçan ejderhalar... Küçük ejderha avcıları paslı kılıçları ve kırık mızraklarıyla her zaman yanınızdalar. Çocuklar ejderha avcısı olabilirler mi?.. Ejderhalar bu kadar sevimli olurlarsa neden olmasınlar?.. Üstelik onlar Ejderha Avcıları Okulu (EAO) öğrencileri!

Dünyanın en yaşlı ejderhası yıllar sonra tekrar ortaya çıkmıştı... Onun varlığı her zaman için bir tehlike habercisiydi. Çocuklar, okullarını kurtarmak için yaşlı şövalyeleri harekete geçirmek zorundaydılar? Zamanları çok azalmıştı...

DİZİNİN DİĞER KİTAPLARI

1. Okulda İlk Gün Sürprizi
2. Anne Ejderhanın Intikamı
3. Kıyamet Mağarası
4. Evlenmek İsteyen Prenses
5. Muhteşem Şövalyenin Sırrı
6. Kötü Cadının Laneti
7. Beyin Gücü Turnuvası
8. Dünyanın Sonu mu Geldi?
9. Ejderha Eğitmenin 97 Yolu
10. Kim Korkar Okuldan
11. Sakar Büyücü İşbaşında
12. Okulu Hayaletler Bastı!
13. Bugün Ayın 13'ü
14. Kurtar Bizi Büyücü!
15. Ejderhaların Başı Dertte
16. Dünyanın En Yaşlı Ejderhası
17. Ejder Ateşi
18. Asla Bir Trol'e Güvenme
19. Esrarençiz Dev

www.beyazbalina.com.tr

ISBN: 978-975-999-2...

9 789759 9925

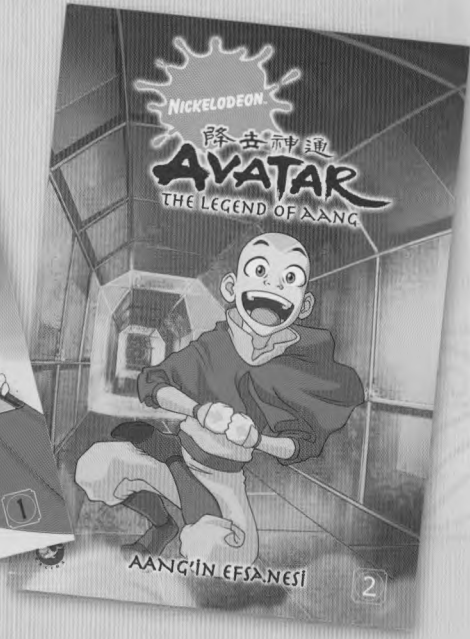
EFSANEVİ ÇİZGİ FİLM AVATAR'IN KİTAPLARI BEYAZ BALINA'DA!...

AVATAR / AANG'İN EFSANESİ - 1
BUZDAĞINDAKİ ÇOCUK

AVATAR / AANG'İN EFSANESİ - 2
AVATAR'IN DÖNÜŞÜ

KATE MCMULLAN

1947 yılında, Amerika'nın Missouri eyaletinde doğdu. Okumayı söker sökmez halk kütüphanesindeki kitapları okumaya başladı. Tulsa ve Ohio eyalet üniversitelerinde öğrenim gördükten sonra ilkokul öğretmeni oldu. 1976'da New York'taki bir yayınevinin dil sanatları ve görsel-işitsel malzemeler editörlüğünü yapmaya başladı. Bir sene sonra da ilk çocuk kitabını yayınladı. O zamandan bu yana da çocuklar için 50'nin üzerinde kitap yazdı. Kate McMullan'ın kitapları başta Almanca ve Fransızca olmak üzere birçok dile çevrildi. Çizer olan eşiyile birlikte birçok kitaba imza attılar. *Ejderha Avcıları Okulu* (Dragon Slayers' Academy) dizisiyle *The New York Times* ve *Parenting*'ın seçtiği "Yılın En İyi On Kitabı" arasında yer aldı. Acemi ejderha avcılarının maceralarını anlattığı bu dizisiyle çocukların en sevdiği yazarlar arasına girdi. Milyonlarca çocuk tarafından sevilerek okunuyor.

Kocası, kızı ve iki kedisiyle New York'ta yaşayan yazar, şehirdeki çeşitli okullarda çocuklara yazarlık dersi vermektedir.

1. baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2007

EJDERHA AVCILARI OKULU

Dünyanın En Yaşlı Ejderhası

KATE MCMULLAN

ISBN 978-975-999-259-0

© 2006, Kate McMullan - Bill Basso

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: *Murat Batmankaya*

Editör: *Necati Balbay*

İngilizce aslından çeviren: *Selim Yeniçeri*

Resimleyen: *Bill Basso*

Kapak tasarımı: *Şükrü Karakoç*

Sayfa tasarımı: *Kâmuran Ok*

Baskı: Oktay Matbaacılık, İstanbul (Tel: 0212-483 36 66)

Cilt: Umut Matbaacılık, İstanbul (Tel: 0212-637 04 11)

Beyaz Balina Yayınları

Telsiz Mah. 85. Sokak Altay Apt. No: 100 Zeytinburnu/İstanbul

Tel: +90 212 546 86 32

info@beyazbalina.com.tr

Genel Dağıtım: Yelpaze Dağıtım

Telsiz Mah. 85. Sokak Altay Apt. No: 100 Zeytinburnu/İstanbul

Tel: +90 212 546 86 39 - 546 86 46 - Faks: +90 212 546 86 64 - 546 86 65

info@yelpaze.com.tr

Resimleyen:

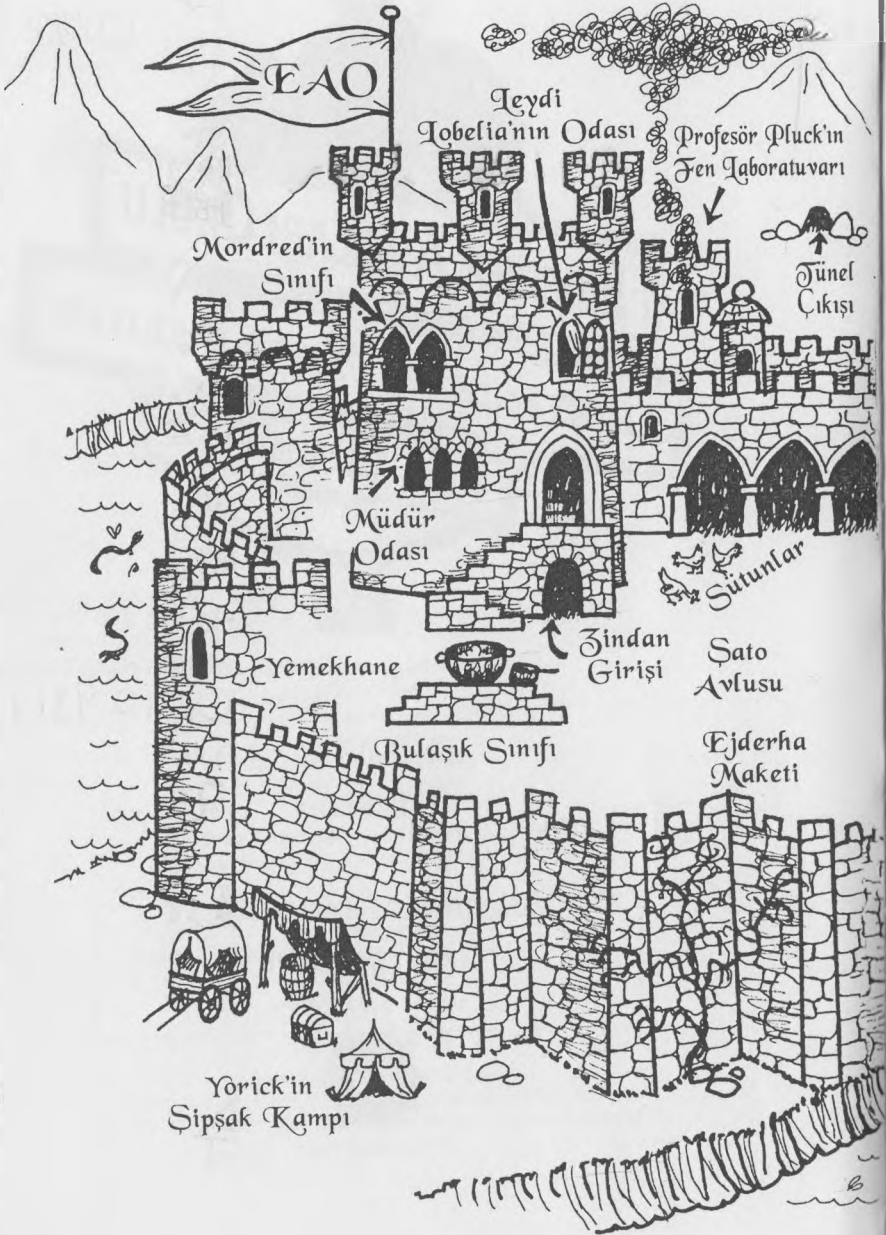
Bill Basso

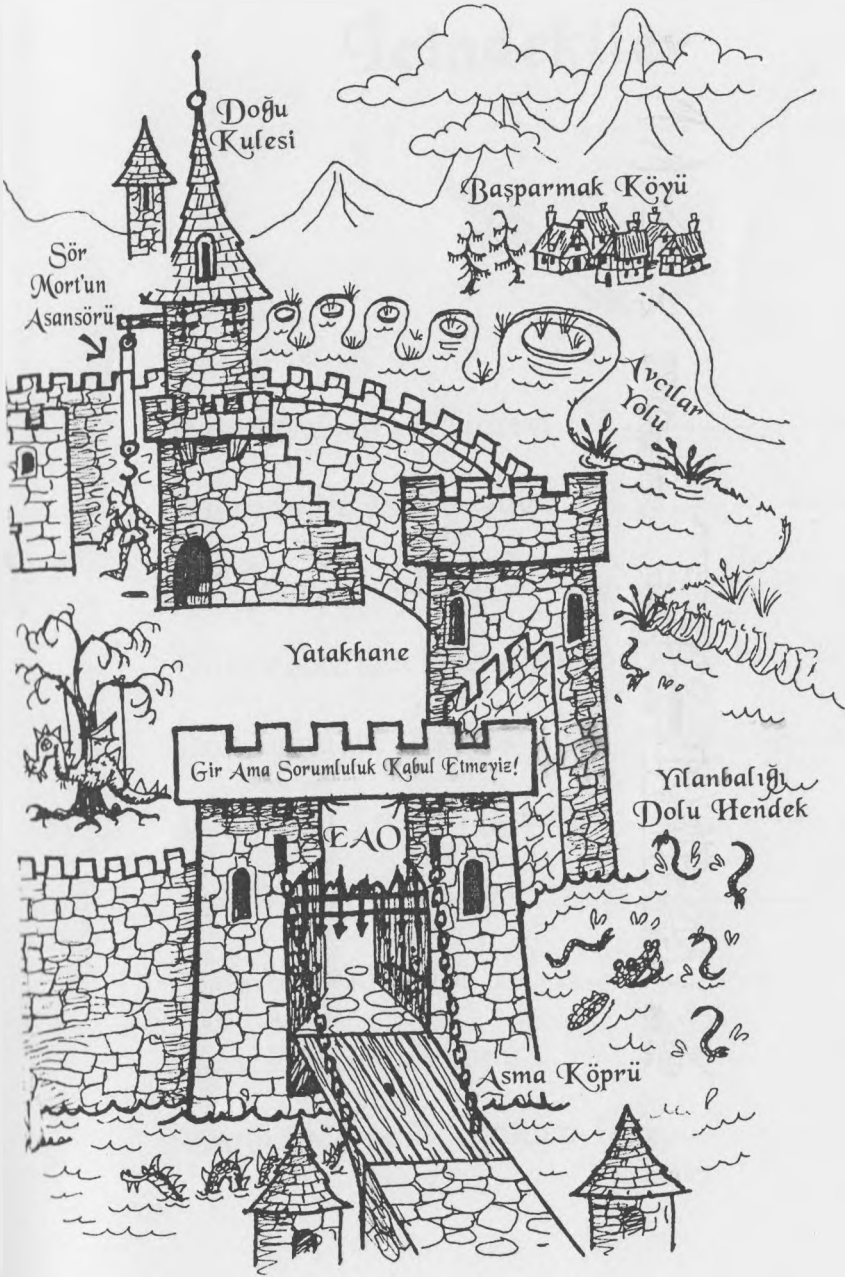
İngilizce aslından çeviren:

Selim Yeniçeri

Ejderha Avcıları Okulu Kampüsü

İçindekiler

Yaşlı Şövalyeler Huzurevi	9
Erica'nın En Mutlu Günü	22
Ejderhanın Zayıf Noktası	35
Grizzlegore'dan Kurtulmanın Tek Yolu	46
Don Donn'un Hikâyesi	55
Uno! Dos! Tres! Programı	63
Şövalye Eğitim Kampı	70
Ejderha Bekleniyor	83
Yaşlı Ejderhanın Sonu	92
Antik Ejderha Dörtlükleri 1-24	111

Index

1	Introduction
2	Chapter 1: The History of the Book
3	Chapter 2: The Book as a Cultural Object
4	Chapter 3: The Book as a Medium of Communication
5	Chapter 4: The Book as a Form of Art
6	Chapter 5: The Book as a Form of Knowledge
7	Chapter 6: The Book as a Form of Power
8	Chapter 7: The Book as a Form of Identity
9	Chapter 8: The Book as a Form of Resistance
10	Chapter 9: The Book as a Form of Hope
11	Chapter 10: The Book as a Form of Love

Yaşlı Şövalyeler Huzurevi

Wiglaf, Tava'nın öğle yemeği için neredeyse yakarcasına pişirdiği yılanbalığı çorbasını püskürdü. Annesinin lahana çorbası kadar kötü değildi ama neredeyse ona yakındı.

Erica elinde tepsisiyle 1. Sınıfların masasına geldi. Yüzü asıktı.

“Sorun ne?” diye sordu Wiglaf, Erica yanına otururken.

“Yeni Sör Lancelot Kataloğu henüz gelmedi,” dedi Erica. “Haftalar önce gelmiş olması gerekirdi.” İç çekti. “Şövalyenin Yolu'ndan bir tane daha alabilmek için para biriktiriyordum. Eski kitabım neredeyse paramparça oldu artık.”

Tam o sırada, Leydi Lobelia kaşığına kadehine vurdu ve üzerinde gök mavisi tuvaletiyle masanın uç kısmındaki sandalyesinden kalktı. “Bir duyuru yapacağım!” dedi.

Erkekler ve kızlar yemekler hakkındaki sızlanmalarını bırakarak ona baktılar.

“Hayatta, ejderhalarla itişip kakışmaktan fazlası var, çocuklar,” dedi Leydi Lobelia. “Toplum hizmeti dediğimiz şey mesela...”

“Ah, tüh!” dedi Angus. Yılanbalığı çorbasını çoktan midesine indirmişti ve gözü Wiglaf’ın kâsesindeydi. “Kulağa daha fazla iş gibi geliyor.”

“Ama iyi iş,” diye araya girdi Erica. “Biz, geleceğin ejderha avcıları olarak şansını daha az olanlara yardım etmek için hiçbir fırsatı kaçırmamalıyız.”

Wiglaf çorba kâsesini hiç doymayan Angus’a doğru itti ve Erica’ya bir bakış attı. Ayın Geleceğin Ejderha Avcısı madalyonunu her ay göğsünde tutmasını sağlayan şey, işte bu tutumuydu.

“Eski okulumda,” dedi Janice. “Emekli cellatlar için çorap örerdik.”

“Her hafta,” diye devam etti Leydi Lobelia, “bir grup öğrenci Yaşlı Şövalyeler Huzurevi’ni

ziyaret edecek. İlk grubu bugün öğleden sonra gönderiyorum.”

“Huzurevi, Ayaktırnağı'na yakın!” diye bağırdı Torblad; onun evi de Ayaktırnağı köyündeydi.

“Yaşlı şövalyelerden görkemli günlerini anlatmalarını isteyebilirsiniz,” dedi Leydi Lobelia. “Kim bilir? Belki size ejderha öldürmek hakkındaki değerli tüyolar verebilirler.”

“Büyükbabam daha önce o huzurevindeydi,” dedi Janice, 1. Sınıfların masasında oturan öğrencilere. “Ama babam zengin olduğunda onu Altın Yıllar Sarayı'na aldırıldı. Çok lüks bir yer. Sarışın genç kızlar büyükbabamla bahçede yürüyüşe çıkıyorlar. Üstelik ona şakalar yapan ve fıkralar anlatan kendi soytarısı bile var.”

Baldrick burnunu tuniğinin koluna sildi ve elini kaldırdı. “Huzurevine gitmek zorunda mıyız?” diye sordu.

“Elbette hayır,” dedi Leydi Lobelia. “Burada kalıp bulaşık yıkayabilirsiniz.”

“Gitmek istiyorum!” dedi Janice. “Heyecanlı bir şey olacak gibi görünüyor. Öyle olmalı!”

Leydi Lobelia, ilk grup için Janice, Erica, Angus ve Wiglafı seçti. Wiglaf'a bir harita verdi. Yemekten hemen sonra, dördü huzurevine doğru yola çıktılar.

“Bunu söylemenin kibar bir davranış olmadığını biliyorum,” dedi Angus, Avcılar Yolu'na dönerlerken. “Ama bu moruklar beni korkutuyor.”

“Neden ki?” diye sordu Wiglaf. “Onlar da bir zamanlar bizim gibi gençti.”

“İşte korkutucu olan da bu!” diye sıkıntıyla mırıldandı Angus. “Yaşlanmak istemiyorum. Dizlerimin titremesini, dişlerimin dökülmesini ve salyamın tuniğime sızmasını istemiyorum!”

“Büyükbabamın salyası tuniğine asla sızmaz,” dedi Janice. Ağzına bir sakız attı.

“Öyle mi?” dedi Angus.

“Öyle,” dedi Janice. “Çünkü önlük takıyor.”

“Ne demek istediğimi anladınız mı?” diye söylendi Angus. “Yaşlanmak çok korkunç.”

“İşte bu yüzden gidiyoruz,” dedi Erica. “Genç yüzlerimiz, yaşlı şövalyelerin sıkıcı yaşamına biraz neşe getirebilir. Sör Lancelot hakkında yazdığım şiiri okuduğumda da çok mutlu olacaktık.”

rından eminim. Aslında uzun bir şiir,” diye ekledi, “ama sonuna kadar ezberledim.”

Ayaktırnağı'na ulaştıklarında, Wiglaf, Leydi Lobelia'nın verdiği haritaya baktı. “Şu yöne gitmemiz gerekiyor,” dedi, doğuyu işaret ederek.

Bataklık Nehri'ne dönerlerken, Wiglaf bir tepenin üzerinde yükselen gri taş şatoyu gördü. Yaklaştıklarında, Wiglaf şatonun önündeki çimenlikte düzinelerce sallanan koltuk gördü. Kapının üzerindeki taş plakada bir yazı vardı: YAŞLI ŞÖVALYELER HUZUREVİ.

Erica asma köprüye doğru diğerlerinin önünde yürüyordu. Zili çekerek çaldı. Bir dakika sonra, büyük ahşap kapı ardına kadar açıldı. Karşılarında uzun boylu, geniş omuzlu, dalgalı kumral saçlı, mavi gözlü bir adam duruyordu. Üzerinde parlak kırmızı bir tunik vardı ve kırmızı deri çizmeler giymişti. Tuniğine iliştirilmiş bir yamanın üzerinde adı yazıyordu: Donn.

“*Buenos dias!*” dedi Donn. “İyi günler!” Eğilerek selam verdi. “Size yardımcı olabilir miyim?”

“Biz Ejderha Avcıları Okulu’ndan geliyoruz,” dedi Erica. “Leydi Lobelia gönderdi.”

“Ah, *Señorita* L.!” Donn ellerini göğsüne bastırdı. “Bu dünyada ondan daha nazik bir hanımefendi görülmemiştir!”

“İyy,” diye homurdandı Angus. “Umarım bu adam Lobelia Teyze’nin yeni erkek arkadaşı filan değildir.”

“Yaşlı Şövalyeler Huzurevi’ne hoş geldiniz,” dedi Donn. “İçeri girin!” Onları büyük bir salona götürdü. Büyük taş şömine yanıyordu. Başlarının üzerinde yükselen direklerde soluk sancaklar sallanıyordu.

Wiglaf nereye baksa, yaşlı şövalyeler görüyordu. Bazıları tunik ve pantolon giymişti. Bazıları ise eski zırhlarının tuhaf parçalarını üzerinde taşıyordu. Ama çoğu pijamalarıyla oturuyordu.

“Yaşlı şövalyelerle konuşun,” dedi Donn. “Bundan hoşlanırlar. *Hay, caramba!*” diye bağırdı aniden. “Sör Sızıntıçene yine dişlerini kaybetti. Affedersiniz.” Aceleyle yaşlı adama yardım etmek için uzaklaştı.

Ejderha Avcıları Okulu öğrencileri, kâğıt oynayan iki yaşlı şövalyeye doğru yürüdüler.

“Elinde vale var mı?” diye sordu biri, diğerine.

“Ha-ha, hayır!” diye güldü ikincisi. “Rüyanda görürsün!”

Birinci şövalye desteden bir kâğıt çekti.

“Bu bir vale!” diye bağırdı, kâğıdını göstererek. “Bir oyun daha kazandım!”

“O vale filan değil,” dedi ikinci şövalye. “Bir joker.”

“Aynı şey,” dedi birincisi.

“Değil!” diye bağırdı ikincisi.

“Aynı dedim!” diye bağırdı birincisi.

Yaşlı şövalyeler tartışmaya devam ettiler. Ejderha Avcıları Okulu öğrencilerini fark etmemişlerdi.

“Bakın,” diye fısıldadı Janice, büyük bir masanın etrafında oturmuş olan bir grup şövalyeyi işaret ederek. “Ejderha tombalası oynuyorlar.”

Ejderha Avcıları Okulu öğrencileri yuvarlak masaya yöneldiler. Her şövalyenin önünde bir parşömen kart vardı. Kartların üzerinde küçük düz taşlar dizilmişti. Üst kısımlarında da birer yazı vardı: E-J-D-E-R-H-A.

Wiglaf, şövalyelerden birinin diğerleri kadar yaşlı olmadığını fark etti. Yuvarlak yanakları, omuzlarına kadar inen koyu renk saçları ve şişko bir göbeği vardı. Rengi atmış mavi bir pijama takımı giymişti. Şişman şövalye masanın üzerinde duran gümüş peçete halkasını alıp bir ayna gibi kullanarak yüzünü incelerken, Wiglaf ona baktı. Şövalye başından beyaz bir saç telini çekip kopardı. Sonra kendi yansımasına bakarak gülmüseddi.

Wiglaf, bu şövalyeyi daha önce bir yerlerde gördüğünü düşündü. Ama nerede?

“*Bueno!*” dedi Donn, büyük yuvarlak masaya gelerek. “Nerede kalmıştık?” Bir kutudan bir mozaik parçası çekti ve yüksek sesle okudu: “*Numero G-32.*”

Önlerindeki kartta G-32 bulunan tüm şövalyeler, o karenin üzerini yassı taşlarla kapadılar.

Wiglaf, Erica’yı dürttü. “Şu mavi pijamalı şövalyeye baksana,” diye fısıldadı. “Tanıdık gelmiyor mu?”

“Nerede?” diye sordu Erica, etrafına bakınarak.

Donn, kutuya uzandı ve başka bir mozaik parçası daha çekti.

“Numero N-5,” diye duyurdu. “N-5.”

Kısa boylu, kel kafalı bir şövalye, bir eliyle bastonunu sıkıca tutarak bağırdı: “Ejderha! Ejderha!”

“Artık bundan başka şekilde bir ejderha avlayamazsın zaten, Roger,” diye seslendi kambur, zayıf bir şövalye. Başını çevreleyen kıvrırcık beyaz saçlarının arasından bakmıştı. “Sadece bir oyun kartında!”

Tombala masasının etrafındaki şövalyeler kahkahalara boğuldular.

“Kes sesini Kanişsaç!” diye bağırdı Sör Roger, bastonunu havada sallayarak. “Sana ‘ejderha’ yakaladım diyorum!”

“Haydi ama Roger,” dedi Sör Kanişsaç. “Hile yaptın!”

“Ben asla hile yapmam!” diye bağırdı Sör Roger. “Acil durumlar dışında.”

“*Por favor!*” dedi Donn. “Lütfen! Kavga etmek yok!”

Sör Roger, kartındaki harf ve numaraları yüksek sesle okudu.

“*Bueno!*” diye haykırdı Donn, okuma bittiğinde. “Kazandınız, Sör Roger!”

“Pekâlâ!” dedi Sör Roger. “Ödül ne?”

“Sör Lancelot’un imzalı bir portresi!” dedi Donn, resmi uzatırken.

“Vay canına!” dedi Erica. “Keşke ben kazansaydım!”

Ama Sör Roger resmi alırken gözlerini devirdi. “Ne ödül ama!” diye homurdandı. “Bir zamanlar kahraman olan birinin resmi!”

Erica olduğu yere çivilendi. “Sör Lancelot mu?.. Bir zamanlar mı?..” Wiglaf’a döndü. “Bu ne demek şimdi?”

Wiglaf omuz silkti.

“Bakın!” diye haykırdı Sör Roger. “Gerçek bir imza değil. Bunu ben bile görebiliyorum! Sör Lancelot’un ismi resmin üzerine mühürle basılmış. Sahtekârlar!” Resmi Sör Kanişsaç’a uzattı. “Sen al.”

“İstemiyorum!” diye bağırdı Sör Kanişsaç.

“*Por favor!*” diye bağırdı Donn. “Kavgayı kesin!”

“Evet, yeter!” diye bağırdı Erica. Öne çıkmıştı. “Sör Lancelot mükemmel bir şövalye. O benim kahramanım!”

“Bir zamanlar kahramandı,” dedi Sör Roger.

“Ama artık değil,” dedi Sör Kanişsaç.

“Elbette o bir kahraman!” diye bağırdı Erica. “Kulak borularınızı hazırlayın, yaşlı şövalyeler. Şimdi Sör Lancelot hakkında yazdığım şiiri dinleyeceksiniz.” Ardından da yüksek sesle okudu:

*“Tüm şövalyeler iyidir
Bazıları öyle olmasa da
Talih birinin başına konar
Diğerleri unutulmasa da.”*

Erica okumaya devam ederken, Wiglaf şişko şövalyenin yanaklarının kızardığını fark etti.

*“Bu şövalye en cesurudur
Bilsin bunu tüm Camelot
Tek ve en mükemmel şövalye
Kahraman Sör Lancelot.”*

“Vay canına!” dedi Sör Kanişsaç.

“Asıl şu şiiri dinleyin,” dedi Sör Roger:

*“İyice tıknır Sör Lancelot önce!
Pantolonu yırtılır göbeği şişince!”*

Bütün yaşlı şövalyeler kahkahalara boğuldular. Wiglaf şişko şövalyenin koltuğunda büzüldüğünü fark etti. Saklanmaya çalışıyor gibi bir hali vardı. Wiglaf bu şövalyeyi daha önce gördüğünden artık kesinlikle emindi.

“Nasıl isterseniz!” diye bağırdı Erica. Yüzü kıpkırmızı olmuştu. Oldukça öfkeli görünüyordu. “Duracağım. Ama söylediklerim doğru. Sör Lancelot mükemmel bir şövalyedir.”

Koyu renk saçlı şövalyenin yüzünde bir gülümseme belirip kayboldu.

Wiglaf aniden şaşkınlıkla yutkundu. Erica'nın kolunu yakaladı.

“Şu şişko şövalye,” diye fısıldadı. “Sör Lancelot'a benziyor!”

Erica'nın En Mutlu Günü

Erica şişko şövalyeye baktı.
“Haklısın, Wiggie,” dedi sonunda.
“Ama Sör Lancelot öz yaşam öyküsü *Benim Gibi Bir Şövalye*'de kilolu bir akrabasından hiç söz etmez ki?”

Donn gümüş bir düdüğü üfledi. “*Bueno, señores!*” diye seslendi. “Atıştırma zamanı!”

Angus neşelendi. “Sizce bize de bir şeyler verirler mi?”

Garsonlar gümüş kâselerde tuzlu fıstık ve kadehlerde meyve suyu servisi yapmaya başladılar.

Şişko şövalye, garsonlardan birini eliyle yanına çağırdı. “Fıstık kâsesi; buraya!”

Servis yapılırken, Erica şişko şövalyenin yanına koştu. Wiglaf ve diğerleri de onun arkasındaydı.

“Sör!” dedi Erica. “Sör Lancelot ile yüz yüze görüşme onuruna erişmiştim. Fazladan yirmi kilonuz dışında ona çok benziyorsunuz. Acaba kuzeni misiniz?”

“Hayır,” dedi şövalye, şişko yanakları kızarıırken. “Sör Lancelot benim.”

Erica'nın ağız şaşkınlıktan açık kaldı. “Benim kahramanım, Sör Lancelot SİZ misiniz?”

Şövalye gümüş meyve suyu kadehini kaldırdı ve kendi yansımasına baktı. “Evet, Sör Lancelot benim,” dedi. “Ama kahramanlık günlerim geride kaldı.”

“Ah, efendim! Neler oldu? Bize anlatın, lütfen.” Erica, Sör Lancelot'un önünde yere oturdu.

Diğer Ejderha Avcıları Okulu öğrencileri de Sör Lancelot'un önüne oturdular.

“Pekâlâ, hikâyemi dinleyeceksiniz,” dedi Sör Lancelot, saçını şişko yanaklarından çekerken. “Yıllar boyunca, diğer tüm şövalyelerden daha fazla kötü yürekli ejderha öldürdüm. Çok daha

fazla hanımefendi kurtardım. En kötü canilerle savaştım. En iyi bendim.”

“Mükemmel bir şövalye,” dedi Erica, iç çekerek.

“Evet,” dedi Sör Lancelot, başıyla onaylayarak. “Ama bir süre sonra, daha genç şövalyeler peşimde dolaşmaya başladılar. Bir gün tam kötü yürekli bir ejderhayı öldürmek üzereyken, genç Sör Mutlukılıç yanımdan geçerek saldırdı ve kılıcını benden önce sapladı!”

“Hayır!” dedi Erica.

“Evet,” dedi Sör Lancelot. “Üstelik bu daha başlangıçtı. Ertesi hafta, Leydi Pembeelden’in bir trol’den kurtarmaya çalışırken, genç Sör Demirmahmuz araya girip onu kurtardı.”

“Bence o trol’le Leydi Pembeelden’in kendisi bile savaşabilirdi,” diye mırıldandı Janice.

“Kısa süre sonra, kötü bir caniyi zindana attım,” dedi Sör Lancelot. “Hemen ertesi gün, genç Sör Gümüşçizme, aynı anda iki caniyi birden savaştı ve ikisini de aynı zindana attı.”

“Vay canına!” diye haykırdı Angus. “Orada olmak isterdim.”

Erica ona sert bir dirsek attı.

“Sonra ne yaptınız, efendim?” dedi Wiglaf.

“Şey, vazgeçtim,” dedi Sör Lancelot.

“Vaz mı geçtiniz?” diye haykırdı Erica. “Siz mi, efendim? Hayır, öyle olmadığını söyleyin!”

“Ama öyle,” dedi Sör Lancelot. “Mükemmel bir şövalye olduğunda, daha azı olmakla yetine-mezsin.” Tuzlu fıstık kâsesine uzandı ve ağzına bir avuç fıstık attı. “Şafakta uyanıp yataktan çık-mak yerine,” diye devam etti, ağzındaki fıstıkları çiğnerken, “geç saatlere kadar uyumaya ve gölde balığa çıkmaya, hatta örgü örmeye başladım. Yaptığım çiçekli duvar halısını görmelisiniz.”

“Örgü mü?” dedi Erica, sararmış bir yüzle.

Sör Lancelot başıyla onayladı. “Öğleden son-ralarımı hamağımda uzanıp macera romanları okuyarak geçirdim. Her gece ziyafet çektim. Ka-talog şirketim topu dikene kadar hayat güzeldi.”

“Demek kataloğum bu yüzden gelmedi!” diye bağırdı Erica.

“Üzgünüm, kızım,” dedi Sör Lancelot. “Görü-yorsun ya, kötü yürekli ikiz kardeşim Leon, Sör Lancelot taklitleri yapmaya başladı.”

“Taklit mi?” dedi Wiglaf.

“Taklit,” dedi Sör Lancelot, başıyla onaylayarak. “Onlara ‘Sör Lancelittle’ diyor. Sör Lancelittle alet kemerleri. Sör Lancelittle zırhları. Hepsi zırva ama çoğu köylü, gerçeğinden ayıramıyor bile.” Ağzına biraz daha fıstık attı. “Ucuz olduğu için çok satıyor. Bu yüzden katalog işim topu dikti. Çok geçmeden hizmetkârlarıma para ödeyemez oldum. Sarayımdan taşınmak zorunda kaldım. O zamana kadar öyle çok kilo almıştım ki artık atım bile beni taşıyamıyordu. Bu yüzden buraya kadar yürüdüm, Yaşlı Şövalyeler Huzurevi’ne geldim ve beni kabul etmeleri için yalvardım.”

“Bu korkunç!” diye haykırdı Erica.

“Kesinlikle!” dedi Janice, sakızıyla yaptığı balonu gürültüyle patlatırken.

“İğrenç!” dedi Angus.

Wiglaf sessizce başını iki yana salladı. Sör Lancelot yaşlı değildi. Yaşlı şövalyelere hizmet edilen bir yerde pijamalarıyla bu şekilde oturması doğru değildi.

“Ama siz yaşayan bir efsanesiniz, efendim!” diye haykırdı Erica. “İşler ne zaman zorlaşsa, *Bu*

durumda Sör Lancelot ne yapardı? diye düşünürüm ben.”

“Ne yapacak? Uzun bir uyku çekerdi,” dedi Sör Lancelot. “Artık öğleden sonraları genellikle yaptığım şey bu.”

“Dinleyin, efendim!” diye haykırdı Erica. “Benim kahramanım olan Sör Lancelot bu şiirdeki gibidir:

*Bir ejderha öldürülecekse
Grubun başını daima o çeker.
Bütün iyi şövalyeler arasında
Sör Lancelot açık farkla önde gider.”*

“Şey, evet, bu eskidendi,” dedi Sör Lancelot, omuz silkerek. “Üzülme, kızım. Ben burada mutluyum.”

“Ama efendim,” dedi Erica. “En iyi olmak istemiyor musunuz?”

“Burada en iyi benim zaten; üstelik hiç uğraşmadan,” dedi Sör Lancelot. “Hiç ara vermeden on kez ip atlayabilen bir tek ben varım. Üstelik bütün dişlerim de tam.”

“Kahramanım Sör Lancelot daima elinden gelenin en iyisini yapardı,” diye mırıldandı Erica.

Sör Lancelot onu duyduysa bile, duymamış gibi yaptı.

Ejderha Avcıları Okulu'na dönerlerken, Janice yolda duran bir parşömen parçasını aldı ve okumaya başladı.

Erica'nın yüzü asıktı. “Buna inanamıyorum,” deyip duruyordu.

“Asıl *buna* inanamıyorum,” dedi Janice aniden, olduğu yerde durarak. “Civarda bir ejderha var.”

Wiglaf ve diğerleri parmak uçlarında yükselip onun omzunun üzerinden okudular.

“Ejderha Avcıları Okulu'na saldırmayı düşünüyor!” diye haykırdı Wiglaf. “Bunu Mordred'e göstermeliyiz.”

Koşmaya başladılar. Grizzlegore'un programının bir kopyasını daha buldular. Bir tane daha. Bütün yol onlarla doluydu.

BEN, GRIZZLEGORE,
DÜNYANIN EN YAŞLI EJDERHASI,
OKULUNUZUN YAKINLARINDAKİ BİR
MAĞARAYA TAŞINDIM.

YAKINDA KOMŞU ZİYARETLERİNE
BAŞLAYACAĞIM. PROGRAMIM ŞÖYLE:
EJDERHA ÖLDÜRENLER ALTERNATİF

OKULU – AZİZE HELGA GÜNÜ
ŞÖVALYELE-R-US – AZİZ BART'IN
ANNESİNİN KIZ KARDEŞİNİN GÜNÜ
PRENSES KOLEJİ – AZİZ TRIFFID
HELVA GÜNÜ

ŞÖVALYEler KONSERVATUVARI –
BAHARIN İLK HAFTA SONU
EJDERHA VURANLAR İLKOKULU –
SEYYAR SATICI JOHANN GÜNÜ
EJDERHA AVCILARI OKULU – 1 NİSAN
ORAYA GELDİĞİMDE ALTINLARINIZI
BANA VERİN

YOKSA OKULUNUZU ALEVE BOĞARIM.
SEVGİLİ ALEV KUSAN DOSTUNUZ
GRIZZLEGORE, D.E.Y.E.

(DÜNYANIN EN YAŞLI EJDERHASI)

“Ejderha civarda uçarak bunları atmış olmalı,” dedi Angus, nefes nefese bir halde.

Okula döndüklerinde, müdürü ofisinde buldular. Janice ona parşömeni verdi. Mordred okurken Wiglaf müdürün yüzünün öfkeden morardığını gördü.

“Mordred patlayacak gibi görünüyor,” diye fısıldadı Janice. “Giles Amcam bir defasında patlamıştı. Ah, ne manzaraydı ama!”

Wiglaf, Janice’in amcasının patlamış halini düşünmemeye çalıştı.

Mordred parşömeni elinde yuvarladı ve yere fırlattı. “Okulumu yakmakla tehdit ediyorsun, ha, Grizzlegore?” diye bağırdı. “Pekâlâ, dene bakalım. Ama sevgili altınlarıma pençenin ucunu bile süremeyeceksin!”

“Efendim!” dedi Wiglaf. “Siz neler diyorsunuz?”

“Grizzlegore’a ‘hayır’ diyorum, işte söylediğim şey bu!” diye bağırdı Mordred, hâlâ morarmış bir halde. “Altın maltın yok. Ejderha Avcıları Okulu’nu aleve mi boğacakmış? Çok üzül-düm. Ama her iyi şeyin bir sonu vardır. Ben eş-

yalarımı toplayıp buradan gidiyorum.” Masasının üzerindeki eşyalarını bir çantaya doldurmaya başladı.

“Okulumuzun yanmasına izin verme, amca!” diye haykırdı Angus. “Lütfen! Ejderhaya biraz altın ver!”

“Yeğen!” diye gürlledi Mordred. “Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu senin?..”

Dört arkadaş Mordred’in yanından ayrıldılar ve yemek salonuna yöneldiler.

Angus başını iki yana salladı. “Mordred Dayı’nın açgözlü olduğunu biliyordum,” dedi. “Ama bu kadar açgözlü olduğunu bilmiyordum.”

“Bir ejderhanın okulumuzu yakmasına izin veremeyiz,” dedi Janice.

“Haklısın, Janice,” dedi Erica. “Ejderha Avcıları Okulu’nu kurtarmak bize kalıyor.”

“Belki Grizzlegore sadece hava atıyordur,” dedi Angus. “Yani, gerçekten o kadar yaşlıysa, ne kadar zarar verebilir ki?”

“Gidip Birader Dave’in kitaplarına bakmaya ne dersiniz?” diye önerdi Wiglaf.

Akşam yemeğinden sonra bunu yaptılar.

“Birader Dave?” diye seslendi Wiglaf, kuledeki kütüphaneye uzanan 427 basamağın sonuncusunu çıkarken. “Burada mısınız?”

“İçeri gelin!” diye seslendi Birader Dave. Ufak tefek rahip, dokuma tezgâhının başında oturmuş, uzun kırmızı bir atkı örüyordu. Yanında küçük bir mum yanıyordu. Kütüphaneye giren öğrencileri gördüğünde gözleri mutlulukla parladı.

Kütüphanenin kapısından en son giren Angus oldu. Oflaya puflaya, kendini pencerenin yanındaki büyük ejderha biçimli koltuğa attı.

“Sizin için ne yapabilirim, çocuklar?” diye sordu Birader Dave. “Elimde güzel kitaplar var. *Zafer İçin Kılıç Tokuşturmak*; *Şato Kapısını Vurmak*; *En Sevilen Ortaçağ Yazmaları*; *Bütün Bunlar Ne Zaman Oldu?*”

“Ejderha Grizzlegore hakkında bilgi arıyoruz, Birader Dave,” dedi Janice.

“O zaman size *Ejderhalar Ansiklopedisi*’ni getireyim,” dedi Birader Dave. Yerinden kalkıp kitapların yanına yaklaştı. Çok geçmeden elinde kalın, ağır bir kitapla geri geldi. Kitap kahveren-

gi deri ciltliydi ve büyük gümüş bir tokası vardı. Birader Dave kitabı kütüphaneye masasına koydu. Çocuklar onun etrafına toplandı.

Wiglaf, gelecekte gelen çocuk Zack'i korkutan geveze ejderha Edith'i anlatan sayfaları geçti. Sör Mort'u yaralayan ejderhalardan biri olan Fiffner'ı anlatan sayfaları çevirdi. Kendisinin kazayla öldürdüğü ejderha Gorzil'i anlatan sayfaları da atladı. Bir sayfa daha çevirdi ve...

Sonunda Grizzlegore'u buldu.

Ejderhanın Zayıf Noktası

Erica, “Yaşlı görünüyor,” dedi, Grizzlegore’un kitaptaki portresine bakarak. “Gerçekten yaşlı.”

“Bu kitap yıllar önce geldi,” dedi Birader Dave. “Yani bu ejderha şimdi daha da yaşlı olmalı.”

Wiglaf, Grizzlegore’un böylesine yaşlı bir yaratık olmasına çok sevindi. Gözlerinin altında torbalar oluşmuştu. Çatallı dili, dişsiz ağzının kenarından sallanıyordu. Kemikli göğsüne salyası sızıyordu.

“Ejderha Avcıları Okulu’nu aleve boğabilecek bir ejderhaya hiç benzemiyor,” dedi. Sonra kita-

bın Dünyanın En Yaşlı Ejderhası hakkında neler söylediğini görmek için sayfayı çevirdi.

Tam Adı: Gregory Grizzlegore

Takma Adları: Moruk, Yaşlı Alev, Büyükbaba

Çocukları: Bir sürü ama çoğunu kendi bile hatırlamıyor.

Görünüşü

Pullar: Yeşil

Boynuz: Küçük, yeşil

Gözler: İki ama ikisiyle de pek göremiyor

Dişler: Asırlar önce hepsi döküldü.

Yaşı: Dünyanın en yaşlı ejderhası dedik ya!

En çok söylediği söz: YİNE Mİ doğum günüm?

En büyük sürprizi: Her geçen yıl alevleri daha da iyileşti.

Hobisi: Ortadan kaldırdığı şövalyelerin isimlerini alfabetik sırayla listelemek.

Hayatta en sevdiği şey: Ejderha avcılarını yetiştiren okulları aleve boğmak.

Erica kaşlarını çattı. “Belki de Grizzlegore Ejderha Avcıları Okulu’nu gerçekten aleve boğabilir?”

Angus korkuyla yutkundu. “Belki biz de Mordred Dayı gibi eşyalarımızı toplayıp gitsek iyi olur.”

“Durun,” dedi Wiglaf. “Grizzlegore’un gizli bir zayıf noktası var.”

Sayfadaki son satırı okudular:

Gizli zayıf noktası: Şiiri öğrenmeyi sakın ihmal etmeyin.

“Şiir mi?” dedi Wiglaf. “Bu da ne demek?”

Janice, Birader Dave’e döndü. “Ne şiirinden bahsediyor bu, Birader?”

“Bilmem ki!” Birader Dave kel kafasını kaşdı.

“Gizli zayıf nokta, şiirle yazılmış,” dedi Angus. “Belki de Grizzlegore’un zayıf noktası şiirdir.”

“Bulmamız gerek,” dedi Erica. “Ancak o zaman bu ejderhayla savaşıp Ejderha Avcıları Okulu’nu kurtarabiliriz.”

Ejderhayla savaşmak mı?.. Wiglaf birden ürperdi. *Her geçen yıl alevler daha da iyileşti, sözleri önünde açık duran sayfadan göz kırptıyordu.* Tam o sırada, aklına bir fikir geldi.

“Peki, ya Sör Mort?” dedi. “O da yaşlı. Muhtemelen Grizzlegore ile karşılaşmıştır. Belki şiiri biliyordur!”

“Sör Mort’un akşam dersi var. Acele ederseniz onu yakalayabilirsiniz,” dedi Birader Dave.

Dört arkadaş kulenin merdiveninden aşağı koştular. Koridordan koşarak geçtiler ve yaşlı şövalyenin “Alev Kusanın İzini Sürme” dersi verdiği sınıfa ulaştılar. Sör Mort’un öğrencilerinin çığlıkları ve kahkahaları koridora kadar geliyordu.

Angus kapıyı açtı. Öğrenciler masalarına koştular ve öğretmeni dinliyormuş gibi yaptılar.

Sör Mort, mutlu bir şekilde şekerleme yaptığı masasından fırladı. Miğferinin siperliği yüzünün önüne düşüverdi.

“Korkmayın, Sör Mort burada!” diye bağırdı, kılıcını çekmeye çalışırken. “Bana ejderhayı gösterin!”

“Ejderha filan yok, efendim,” dedi Erica. “En azından şimdilik.”

“Size bir soru sormaya geldik, Sör Mort,” dedi Wiglaf.

Sör Mort kılıcını bıraktı ve miğferinin siperliğini kaldırdı. “Soruları severim,” dedi. “Ama cevap vermek konusunda o kadar iyi değilimdir. Şövalyeparçalayan kafama vurduğundan beri. O öyle bir ejderhaydı ki...”

Janice bir balon patlattı. “İşte sorumuz, efendim,” dedi. “Ejderha Grizzlegore’un gizli bir zayıf noktası var. Bir şiirle ilgili olabilir. Bu konuda bir şey biliyor musunuz?”

“Ah, evet, Grizzlegore’un şiiri,” dedi Sör Mort, hülyalı gözlerle. “Gençlik yıllarımda, şiiri başından sonuna kadar takılmadan okurdum.”

“Şimdi de okuyabilir misiniz, efendim?” diye sordu Erica.

“Okuyun! Okuyun!” diye tezahürat yaptı Sör Mort’un öğrencileri, dersten kaytarmayı umarak.

Sör Mort kaşlarını çattı. “Nasıl başlıyordu? İlk mısra neydi yahu? Hatırlıyorum. Sonra ikinci mısra vardı. Mısra mısra gidiyordu.” Uzun süre düşündü.

“Efendim!” dedi Wiglaf, sonunda. “Bu şiirin neden Grizzlegore’un zayıf noktası olduğunu hatırlıyor musunuz?”

“Neden mi?” dedi Sör Mort. “Gerçekten mükemmel bir soru.”

“Cevabı ne, efendim?” diye sordu Erica.

“Ne bileyim ben!” dedi Sör Mort, omuz silke-
rek. “Hiçbir fikrim yok!”

Ertesi sabah, Wiglaf ve arkadaşları bir kez daha Yaşlı Şövalyeler Huzurevi'nin yolunu tuttular.

“Belki de yaşlı şövalyelerden biri şiiri biliyor olabilir,” dedi Wiglaf, yolda.

“Hiç sanmıyorum,” dedi Angus. “O moruklar Sör Mort'tan daha kötü durumda.”

“Bilemezsin,” dedi Janice. “Büyükbabam dün neler olduğunu hatırlamaz ama okul yıllarını sorsan, hafızası kılıç kadar keskindir. Hiç ummadığın şeyleri hatırlar.”

“Sör Lancelot'un şiiri bildiğinden eminim,” dedi Erica.

“*Hola!* Merhaba!” dedi Donn, onlara kapıyı açarken. “Gelin! Sizi şövalyelere götüreyim. Sizi tekrar gördüklerine çok sevinecekler.”

Bu kez Donn onları salona götürdü. Wiglaf, bugün şövalyelerin elışı projesi üzerinde çalıştıklarını gördü. Bazıları örgü örüyordu. Bazıları kazan tutacakları yapıyordu. Bazıları ise ellerinde fırçalarla resim yapıyorlardı.

“*Señor şövalyeler!*” diye seslendi Donn. “Genç dostlarımız sizi ziyarete gelmiş!”

Birkaç yaşlı şövalye el salladı ama çoğu işine dalmıştı.

Dördü birlikte Sör Lancelot, Sör Roger ve Sör Kanişsaç’ın oturduğu köşeye doğru yürüdüler. Onlar da kilden küçük ejderhalar yapıyorlardı.

“Bir defasında sadece kamayla bir ejderha öldürmüştüm,” diyordu Sör Kanişsaç.

“Eee?” dedi Sör Roger. “Ne olmuş? Ben de bir defasında ellerimle ejderha öldürmüştüm.”

“Ben,” dedi Sör Lancelot, “bir defasında ejderha Flibbergill’e önümde diz çöktürdüm ve sadece gözlerine bakarak öldürdüm.”

“Haydi oradan!” dedi Sör Kanişsaç.

“Yalancı!” dedi Sör Roger.

“Sör Lancelot’un söylediği şey doğru,” dedi Erica. “*Benim Gibi Bir Şövalye* kitabımın üç yüz

elli sekizinci sayfasında, Flibbergill'i sadece gözlerine bakarak nasıl öldürdüğünü anlatıyor.”

Sör Lancelot gülümsedi. “Öyle, anlattım.” Erica'nın başını okşadı. “Bu kızı çok sevdim.”

Erica gülümsedi.

“Lütfen, baylar, size bir sorumuz var,” dedi Janice.

“Evet,” dedi Wiglaf. “Kütüphaneye gittik ve ejderha Grizzlegore'un gizli zayıf noktasını araştırdık.”

“Kitap diyor ki, ‘Şiiri öğrenmeyi ihmal etmeyin,’” dedi Angus.

“Bunun ne anlama geldiğini biliyor musunuz?” diye sordu Erica.

“Grizzlegore mu?” dedi Sör Roger, kel başını iki yana sallayarak. “O ejderhayı hatırlıyor musun, Sör Kanişsaç?”

“Hayır,” dedi Sör Kanişsaç. “Belki Güreştutan'ı kastediyordur. Korkunç bir ejderha diye ben ona derim; pençeleri orak gibidir.”

“Size ne demiştim?” dedi Angus. “Bunlar da tıpkı Sör Mort gibiler.”

“Grizzlegore'u kastediyoruz,” dedi Wiglaf.

“Ben onu tanıyorum,” dedi Sör Lancelot. “Benden yaşça çok büyük olan üvey ağabeyim Lansaloz çocukken, Grizzlegore hakkında uzun bir şiir ezberlemişti.”

“Hmm,” dedi Sör Roger. “Şimdi hatırlamaya başladım.”

“Ben okula başladığımda,” diye devam etti Sör Lancelot, “ejderha emekliye ayrılmıştı bile. Kimse Grizzlegore Şiiri’ni öğrenmek zorunda değildi.”

“Grizzlegore Şiiri!” diye haykırdı Sör Kanişsaç. “Öyle desenize!”

“Elbette biliyoruz!” diye bağırdı Sör Roger. “Hem de başından sonuna kadar.”

“Bize bu şiirin neden ejderhanın zayıf noktası olduğunu söyler misiniz?” diye sordu Janice.

“Biz çocukken,” dedi Sör Kanişsaç, “Grizzlegore buralardaki en altın düşmanı, kız avcısı, köylü yiyici, şövalye ezici, okul yakıcı ejderhaydı. Altının kokusunu bir kilometre öteden alabilirdi.”

Sör Lancelot, Erica’ya döndü. “Size büyük Camelot Domuzu’nu öldürdüğüm zamanı anlattayım.”

“Lütfen, efendim,” dedi Erica. “Grizzlegore hakkında bilgi edinmemiz gerek.”

Sör Lancelot’un yüzü asıldı.

“Grizzlegore bir okula uçarsa,” diye devam etti Sör Roger. “Müdür ona elindeki tüm altını vermek zorundaydı; yoksa okul kül olurdu. Ama...”

“Ama!” dedi Erica.

“Ama okuldaki öğrenciler şiiri biliyorsa,” dedi Sör Kanişsaç. “*Bütün* şiiri biliyorsa, durum değişirdi.”

“Ve dans hareketlerini,” diye ekledi Sör Roger, gülerek.

“Grizzlegore bu 1 Nisan’da okulumuza gelecek,” dedi Wiglaf, yaşlı şövalyelere.

“Ve müdürümüz de ona altın vermemeye kararlı,” diye ekledi Erica.

“Yani Grizzlegore okulumuzu yakacak,” dedi Angus. “Eğer onu durduramazsak.”

“Ama şiiri bilirsek, onu durdurabiliriz,” dedi Erica. “Bize öğretir misiniz? Lütfen!”

“Ejderhaların kuyrukları var mıdır?” diye haykırdı Sör Roger.

“Şövalyeler ata biner mi?” diye bağırdı Sör Kanişsaç.

“Elbette öğretiriz!” diye bağırdılar ikisi birlikte.

Grizzlegore'dan Kurtulmanın Tek Yolu

S ör Kanişsaç, “Ben başlayacağım,” dedi.
“Siz söylerken ben de tekrarlayarak öğrenirim,” dedi Erica. “Şiir ezberlemekte çok iyiyimdir.”

Wiglaf parmaklarını çapraz yaptı. Bu yaşlı şövalyelerin, şiiri Sör Mort'tan daha iyi biliyor olmaları için dua ediyordu.

Sör Kanişsaç başladı:

*“Hanımefendiler söylerdi şarkıyı
Eski günlerde cesurken şövalyeler
Ejderhanın birinin sürüyle altını vardı*

*Grizzlegore idi adı.
Grizzlegore yaşardı bir mağarada
Gwail kasabasının dışında
Bilinirdi alevi ve öfkesiyle
Yaklaşrdı...”*

Sör Kanişsaç kaşlarını çattı. “Devamı nasıldı?”
“*Yaklaşrdı dikenli kuyruğuyla!*” diye haykırdı
Sör Roger, bastonunu sertçe yere vurarak.
“Ben devam edeyim.

*Grizzlegore’un sarıydı gözleri
Küçük ve soğuktu kalbi
Dişleri sanki birer kılıç
Talan ederdi gittiği her yeri.”*

Sör Lancelot esnedi, yerinden kalktı ve halı
tezgâhına doğru yürüdü.
Sör Roger devam etti:

*“Bin şövalye hissedirdi onun ateşini
Daha göremeden kızıl alevini
Bin şövalyenin ayağı yerden kesilir
Göremezlerdi bir daha evlerini.”*

Diğer yaşlı şövalyeler, Sör Roger ve Sör Kanişsaç'ın etrafını sardılar. Çocukken öğrendikleri mısraları sessizce tekrarlarken, onların da kuru dudakları aynı anda hareket ediyordu.

*“Sonra Sör Percy konuştu ve dedi
Durdurmalıyız bu ejderhayı!
Merhamet etmeyelim bu yaratığa
Kesip kopartalım o dev kafayı!”*

Wiglaf'ın midesi bulandı. Bunun kan revan bir šiire dönüşmemesini umuyordu.

Sör Kanişsaç devam etti:

*“Sör Drake kaldırdı mızrağını
Başlattı Grizzlegore seferini
Bulalım gizlendiği mağarayı
Göğsüne saplayalım kılıçlarımızı!”*

*Sör Mikey ve Sör Galahood
Sör Tristam ve Sör West
Sör Dinadan, Sör İyi Yürekli Rood
Hepsi düştüler ejderhanın peşine!*

*Sonra Sör Galahood konuştu ve dedi
Grizzlegore'u bulacağız bu seferde
Onu bulup dize getirmeli
Kalmasın kardeşlerimizin kanı yerde!”*

Sör Kanişsaç durdu ve gülümsedi. “Sevdiniz mi?” diye sordu.

“Harika bir şiir,” dedi Wiglaf, korktuğu gibi kanlı bitmemesine sevinerek.

“Çok uzun,” dedi Angus, şüpheli bir şekilde.

“Ah, evet.” Bütün yaşlı şövalyeler başlarıyla onayladılar. “Gerçekten de çok uzun.”

“Tekrar başlayın, lütfen,” dedi Erica. “Sizden sonra tekrarlayacağız.”

Sör Roger başladı:

*“Hanımefendiler söylerdi şarkıyı
Eski günlerde cesurken şövalyeler...”*

İki saat sonra, Wiglaf'ın kafası Grizzlegore Şi-iri'yle o kadar dolmuştu ki neredeyse düşünemiyordu. Ama arkadaşlarıyla birlikte sekiz kıtayı da ezberlemişlerdi. Hep birlikte tekrarladılar.

“Başardık!” dedi Erica.

“Ejderha Avcıları Okulu’nu kurtarabiliriz!” diye haykırdı Wiglaf.

“Şimdi bize dans hareketlerini öğretin,” dedi Janice, hevesli bir şekilde sakızını çiğnerken.

“Ama önce şiiri öğrenmek istemiştiniz,” dedi Sör Kanişsaç.

“Öğrendik de zaten,” dedi Angus.

“Hayır, hayır, hayır,” dedi Sör Roger, başını iki yana sallayarak. “Bu sadece *başlangıç*.”

“Ne? Dahası da mı var?” diye sordu Janice. Neredeyse sakızını yutacaktı.

“Ah, elbette,” dedi Sör Kanişsaç.

“Hem de çok!” diye bağırdı yaşlı şövalyeler.

“Destansı bir savaş oluyor,” diye ekledi Sör Roger, bastonunu neşeyle yere vurarak. “Şövalyeler akla gelebilecek her şekilde ölüyor.”

Wiglaf’ın yine midesi bulandı. “Kaç kıta?” diye sordu.

“Altı yüz yirmi iki,” dedi Sör Kanişsaç. “Yoksa yirmi üç müydü?”

“Bu kadar uzun bir şiiri 1 Nisan’a kadar ezberleyemeyiz ki!” dedi Erica. “Ben bile özberleyemem!”

“Bütün şiiri ezberlemek yıllar sürer,” dedi Sör Roger.

“Yıllar ve yıllar!” diye onayladı diğer şövalyeler.

“O halde Ejderha Avcıları Okulu’nu kurtarmayız,” dedi Erica, üzgün bir şekilde.

“Ama yaşlı şövalyeler kurtarabilir,” dedi Wiglaf. Onlara döndü. “Nazik efendilerimiz, 1 Nisan’da Ejderha Avcıları Okulu’na gelip Grizzlegore Şiiri’ni okur musunuz?”

Sör Roger başını iki yana salladı. “Keşke yapabilseydik,” dedi. “Ama bu işe yaramaz. Şiiri okuyanlar okulun öğrencileri olmalı.”

“Grizzlegore bu konuda çok kararlıdır,” dedi Sör Kanişsaç. “Böylece efsanesinin sürmesini sağlıyor.”

“Ah, durum umutsuz...” dedi Erica.

“Öyle görünüyor, değil mi?” diye seslendi Sör Lancelot, halı tezgâhından. Wiglaf döndü ve Sör Lancelot’un halı dokuduğunu gördü.

“Durun,” dedi Wiglaf. “Grizzlegore’un gizli zayıf noktasını bulduk. Bütün şiiri bilen yaşlı şövalyeleri de bulduk. Buraya kadar gelmişken vazgeçemeyiz.”

Ufak tefek, kel kafalı Sör Roger'a baktı. Sonra beyaz saçlı, cılız Sör Kanişsaç'a döndü. Sonra diğer yaşlı şövalyelere baktı. Çocukken nasıl göründüklerini hayal etmek zor değildi. Wiglaf'ın aklına başka bir fikir geldi. "Grizzlegore'un gözlerinin ne kadar iyi gördüğünü merak ediyorum," dedi, kendi kendine.

"Elli yıl önce bile yarasa kadar kördü," diye cevap verdi Sör Roger.

"O halde, ihtiyacımız olan tek şey okul formaları," dedi Wiglaf, heyecanlanarak. "Ejderha Avcıları Okulu formaları."

"Sen neden söz ediyorsun, Wiggie?" diye sordu Erica.

"Anladım!" diye bağırdı Janice. "Şövalyeler okul formaları giyip, kendilerini Ejderha Avcıları Okulu öğrencisi gibi gösterebilirler! Hey, size muhteşem şeyler olacağını söylemiştim, değil mi?"

"O halde şövalyeler Ejderha Avcıları Okulu'na gelip Grizzlegore Şiiri'ni okuyabilirler," dedi Angus.

“Bu harika bir fikir, Wiggie!” dedi Erica. Şövalyelere döndü. “Gelir misiniz, iyi yürekli şövalyeler? Okulumuzu kurtarır mısınız?”

“Biz yaşlı şövalyelerin size yardım etmekten daha iyi bir seçeneğimiz yok,” dedi Sör Kanişsaç. “Ama ne yazık ki yolculuk yapamayacak kadar yaşlıyız.”

“Nefes nefese kalmadan on adım bile yürüemiyoruz,” dedi Sör Roger. “Asla başaramayız.”

“Ayrıca, Grizzlegore Dansı yapmak daha çocukken bile bütün gücümüzü tüketiyordu,” dedi Sör Kanişsaç. “Şimdi denersek, hepimiz biteriz.”

Tam o sırada akşam yemeği zili çaldı.

“Akşam yemeği mi?” dedi Sör Lancelot. Yerinden kalktı. “Beni bağışlayın, çocuklar, ama kuyrukta en ön sırada olmak istiyorum. Her şeyde ilk olmayı severim.” Aceleyle uzaklaştı.

Yaşlı şövalyeler onun peşinden giderken, Wiglaf tuhaf bir ses duydu. Döndüğünde, Donn’un onlara doğru geldiğini gördü.

“*Perdon!*” dedi Donn, eğilerek. “Affedersiniz. Yakınlardaydım ve konuştuklarınıza kulak misafiri oldum. Bütün dünyada bu zayıf, zavallı,

kambur şövalyeleri size yardım etmek üzere zamanında forma sokabilecek *solamente uno* (sadece bir) kişi var.”

“Kim?” diye sordu Erica. “Söylesenize!”

“Hey,” dedi Donn, sinsice gülümseyerek.

“Kim olacak? Ben! *Si!* Yapabilirim!”

Don Donn'un Hikâyesi

Donn, "İspanya'dayken," diye anlattı, "ünlü bir özel antrenördüm. Don Donn adıyla bilinirdim."

Wiglaf, Don Donn'un tuniğinin altında kıpırdanan kasları gördü.

"*Uno! Dos! Tres!* adında ünlü bir spor salonu zincirinin sahibiydim," dedi Don Donn.

"Bir! İki! Üç! Değil mi?" dedi Angus.

"Si," dedi Don Donn. "Forma girmeyi *Uno! Dos! Tres!* kadar kolaylaştırdım. Peso içinde yürüyordum."

"Peki sizi buraya, Yaşlı Şövalyeler Huzurevi'ne getiren nedir?" diye sordu Wiglaf.

“Ah, bu tuhaf bir hikâye,” dedi Don Donn.

“Anlatsanıza Don Donn,” dedi Wiglaf.

“Hikâyeleri severiz,” dedi Janice, sakızını şapırdatarak çiğnerken. “Özellikle de tuhaf olanları.”

“*Bueno*,” dedi Don Donn. “Üç yıl önce, İspanya’da bir gemiye bindim. Daha fazla spor salonu açmak için İngiltere’ye gittim. Aniden, korkunç bir fırtına patladı. Yağmur! Şimşek! Gökğürültüsü! Şato büyüklüğünde dalgalar!”

“Ne korkunç!” dedi Erica.

“Daha da kötüleşti,” dedi Don Donn. “Dev bir dalga gemiyi yakaladı ve paramparça etti. Geri kalan tek şey, geminin ana direğiydi.”

“Gerçekten korkunç!” dedi Janice.

“Daha da kötüleşti,” dedi Don Donn. “Bütün yolcular ve mürettebat denize döküldü. Vücudumdaki bütün kemikler kırıldı. Ama geminin direğini tuttum ve bırakmadım. Benimle birlikte iki kişi daha vardı. Günler boyunca etrafımız kötü deniz canavarlarıyla sarılmış bir halde okyanusta sürüklendik.”

“Ne korkunç!” dedi Angus.

“Daha da kötüleşti,” dedi Don Donn. “Büyük bir deniz canavarı sol bacağımı kopardı.”

Wiglafın midesi bulandı. “Daha da kötüleşti mi?” diye sordu. Çünkü öyleyse, gerisini duymak istemiyordu.

“Sadece biraz,” dedi Don Donn. “Neyse ki su çok soğuktu ve fazla kan kaybetmedim. Sonunda bir adada karaya çıktık. Yol arkadaşlarım gömleklerinden arta kalanları bandaj yapıp, bacağımdan arta kalanları sardılar. Hayatta kaldım. Kırık kemiklerim iyileştiğinde, kendime geminin direğinden takma bacak yaptım.”

Wiglafın ağzı açık kaldı. Don Donn gerçekten sert ve dayanıklıydı!

Janice öyle ilgiyle dinliyordu ki sakızını çiğnemeyi unutmuştu.

“Bu doğru mu?” diye sordu.

“*Si!*” dedi Don Donn. Sol çizmesini aşağı doğru indirdi. Altında sağlam bir tahta bacak görünüyordu. “En iyi meşeden.” Eliyle tahtaya vurdu.

“Ama buraya nasıl geldiğinizi hâlâ anlamadım,” dedi Angus.

“Oradan geçen bir gemi bizi kurtardı,” dedi Don Donn. “Ve buraya getirdi. Denizlerde doluşmak yetmişti. Burada kalmaya karar verdim. Servetimin bana gönderilmesini sağladım. Bütün yaşadıklarımından sonra, eğitim becerilerimi en çok ihtiyacı olanlara yardım etmek için kullanmak istiyordum; yaşlı, savaş geçirmiş şövalyeler için. Bu yüzden, bu şatoyu satın aldım. Sanat şaheseri denebilecek bir *Uno! Dos! Tres!* spor salonu kurdum ve Yaşlı Şövalyeler Huzurevi’ni açtım.”

“Burası çok güzel bir yer, efendim,” dedi Wiglaf.

“*Si,*” dedi Don Donn. “Ama *uno problema,* tek bir sorun var. Yaşlı şövalyeler eski zafer günlerinden konuşmayı seviyorlar. Ama o günlerin geride kaldığını düşünüyorlar. Bu yüzden, forma girmek için bir nedenleri olmadı. Ne kadar uğraşsam da, onları spor salonuna sokamadım. Şimdiye kadar.”

“Şimdi değişen ne?” diye sordu Janice.

“Şövalyeler size yardım etmeyi çok istiyorlar,” dedi Don Donn. “Okulunuza gelip şiiri okumak

istiyorlar. Okulunuzu Grizzlegore'dan kurtarmak istiyorlar. Bu, yaşlı şövalyeleri bir kez daha kahraman yapabilir.”

“Bu yaşlı şövalyelere gerçekten Grizzlegore Dansı yaptırabilir misiniz?” diye sordu Angus.

“*Si*,” dedi Don Donn. “Batmış bir geminin ana direğinden kendine tahta bir bacak yapabildiy- sen, her şeyi yapabilirsin.”

“Affedersiniz, Don Donn,” dedi Angus. “Artık okula dönmemiz gerek, yoksa Ejderha Avcıları Okulu'ndaki akşam yemeğini kaçıracağız.”

“Yarın yine geleceksiniz, değil mi?” diye sor- du Don Donn.

“*Si*,” dedi Janice. “Size yardım edeceğiz. Bu çok eğlenceli olacak.”

“*Bueno!*” dedi Don Donn. “1 Nisan'a...” Parmaklarıyla hesapladı. “On dört gün var. Müdü- rünüzden iki hafta burada kalmak için izin iste- yin. Yaşlı şövalyelerin hiçbiri merdiven tırmana- mıyor, dolayısıyla şatonun ikinci katında bir sü- rü boş oda var.”

Dört arkadaş Don Donn'a veda edip Ejderha Avcıları Okulu'nun yolunu tuttular.

Yarımay bulutların arkasına saklanmıştı. Av-
cılar Yolu karanlıktı. Yollarına devam ederken,
Wiglaf ayak sesleri duydu.

“Biri bize doğru geliyor,” diye fısıldadı.

Erica, Sör Lancelot alet kemerinden mini me-
şalesini çıkarıp yaktı.

Wiglaf, uzakta iki siluet gördü.

“Kim var orada?” diye seslendi Erica.

“Asıl orada kim var?” diye seslendi siluetler.

Karanlığın içinde, Wiglaf kendilerine doğru
gelen iki kız gördü.

“Erica!” dedi kızlardan biri. “Sen misin?”

Erica gözlerini kısarak karanlığa baktı. “Rosa-
mond?”

“Ay, inanmıyoruum!” diye bir çığlık attı Ro-
samond. Kollarını Erica’nın boynuna doladı.

“Seni gördüğüme çok sevindim,” dedi Erica,
geri çekilerek. “Rosamond, Batı Koltukaltis-
tan’ın prensesidir,” dedi arkadaşlarına. “Eski
dostuz.”

“Bu Val,” dedi Rosamond, diğer kızı tanıta-
rak. “Doğu Koltukaltistan Prensesi. Ejderha Av-
cıları Okulu’ndan geliyoruz.”

“Müdiremiz bizi Mordred’den borç almaya gönderdi,” dedi Val. “Çünkü şu ejderha Grizzlegore gelip Prenses Koleji’ndeki bütün altınları aldı.”

“Vay canına!” dedi Janice. “Ejderha nasıldı?”

“Dev ve sivri pençeleri vardı,” dedi Rosamond. “Dikenli bir kuyruğu da.”

“Dişlerinin arasından alevli salyalar akıyordu,” dedi Val. “İğrençti!”

Wiglaf ürperdi. Grizzlegore gerçekten korkunç görünüyordu!

“Bahse girerim Mordred size hiç altın vermemiştir, değil mi?” diye sordu Angus.

“Tek bir tane bile,” dedi Rosamond. “Ne cimri!”

“Şimdi bir de Ejderha Vuranlar İlkokulu’nu deneyeceğiz,” dedi Val. “Artık yola koyulsak iyi olur.”

“Hoşça kalın!” dedi Rosamond.

Kızlar Avcılar Yolu’ndan kuzeye doğru devam ederken, Wiglaf ve arkadaşları da güneye, Ejderha Avcıları Okulu’na yöneldiler.

Kesin olan bir şey var, diye düşündü Wiglaf. Dünyanın en yaşlı ejderhası artık emekli değil.

Uno! Dos! Tres! Programı

Angus, "Lobelia Teyze!" dedi, arkadaşlarıyla birlikte Leydi Lobelia'yı Ejderha Avcıları Okulu yemek salonunda bulduklarında. "Mordred Dayı nerede? Onunla konuşmamız gerek."

"Mordie kendini ofisine kilitledi," dedi Leydi Lobelia. "Dosyalarını ve altınlarını toplamakla meşgul. Bu yüzden, şu anda yönetici benim." Janice'e baktı. "Sakız mı çiğniyorsun sen?" diye sordu.

Janice derin bir nefes aldı ve sakızını yuttu. "Artık hayır," dedi.

"Seninle konuşmamız gerek, Lobelia Teyze," dedi Angus. "Çok önemli."

“Oturma odama gidelim,” dedi Leydi Lobelia.

Hikâyeyi dinledikten sonra, Leydi Lobelia mavi kadife koltuğuna çöktü. “Aziz George’un miğferi adına!” diye haykırdı. “Yani Ejderha Avcıları Okunu’nu Grizzlegore’dan sadece yaşlı şövalyelerin kurtarabileceğini mi söylüyorsunuz?”

“Evet, Lobelia Teyze,” dedi Angus. “Ve Ejderha Avcıları Okulu öğrencileri oldukları konusunda ejderhayı kandırabilmeleri için, Ejderha Avcıları Okulu forması giymeleri gerekiyor.”

“Her beden için fazladan formalarımız var,” dedi Leydi Lobelia. “Ama formadan fazlasına ihtiyaçları olacak.” Gözleri parladı. “Öncelikle makyaj. Sonra peruk. 1 Nisan’a kadar hepsini hazırlarım.”

Wiglaf ve arkadaşları yatakhaneye koşup eşyalarını topladılar.

Dört arkadaş, sabah ilk iş olarak yola koyuldular. Sabahın ilerleyen saatlerinde huzurevine ulaştılar.

“*Bueno!*” dedi Don Donn. Yeni eğitim asistanlarına şatonun ikinci katındaki odalarını gösterdi. Janice ve Erica, Uzak Dur Dağı’nı gören

bir odayı paylaştılar. Wiglaf ve Angus, Ayaktırnağı manzaralı bir odaya yerleştiler.

Sonra, Don Donn onları spor salonuna götürdü. Kapının üzerinde bir yazı vardı: UNO! DOS! TRES!

İçeri girerlerken Janice ıslık çaldı. “İşte spor salonu diye buna derim,” dedi. “Eski okulumdakinden bile daha iyi.”

Wiglaf daha önce hiç spor salonu görmemişti. Ejderha Avcıları Okulu’nda yoktu, çünkü Mordred okulu temizlerken öğrencilerin zaten yeterince egzersiz yaptığına inanıyordu. Wiglaf, tuhaf görünüşlü makinelere şaşkın şaşkın bakıyordu. Tavandan ipler sarkıyordu. Bir kapıya demir bir barfiks barı yerleştirilmişti. Çok çeşitli boylarda toplar ve ağırlıklar vardı. Yere minderler serilmişti. Bir köşede, kürekli parlak bir kayak duruyordu.

Don Donn tüm sabah boyunca dört arkadaşa *Uno! Dos! Tres!* hareketlerini gösterdi. “Bu *Uno! Dos! Tres!* kurdelelerini takın,” dedi. “Bu kurdeleler, sizin resmi eğitim asistanlarım olduğunuzu gösterecek.”

Wiglaf kurdeleyi tuniğine iliştirirken çok gururluydu.

“Yaşlı şövalyeler şu anda öğle yemeklerini yiyorlar,” dedi Don Donn. “Onlara katılalım mı?”

Koridordan geçip yemek salonuna girdiler.

“Reelli öregimi kim yedi?” diye bağırdı şövalyelerden biri.

“Etlili böregimde neden hiç et yok?” diye bağırdı bir diğeri.

Bütün bu şikâyetler, Wiglaf’a Ejderha Avcıları Okulu’ndaki öğle saatlerini hatırlattı.

“Ah, öğrenciler,” dedi Sör Kanişsaç, onları masasına çağırarak.

Dördü birlikte oturdular.

“şiirin geri kalanını dinlemek için geldiler, Roger,” dedi Sör Kanişsaç. “Nerede kalmıştık?”

“Ben biliyorum,” dedi Sör Roger ve okumaya başladı.

“Ejderha mağarasında kalktı

Dev kafasını aşağı eğdi

şövalyeler cesur ve hızlıydı

Ama hepsi mağaradan kaçtı.

*Sör Percy dedi ki bir plan gerek
Sör İyi Yürekli Rood 'doğru' dedi
O gece plan yaptı bütün şövalyeler
Sabaha kadar düşünerek."*

"*Perdon!*" dedi Don Donn. "Araya girdiğim için bağışlayın, Sör Roger. Ama siz şövalyeler Ejderha Avcıları Okulu'nu Grizzlegore'dan kurtaran kahramanlar olmak istiyorsunuz, değil mi?"

"Keşke yapabilsek!" dedi bütün şövalyeler; Sör Lancelot dışında. O hâlâ reçelli çöreğini yiyordu.

"*Bueno!*" dedi Don Donn. "O halde size bir haberim var. Ejderha Avcıları Okulu'na gidebilir ve yine kahraman olabilirsiniz."

Erica ayağa kalktı. "İyi yürekli şövalyeler, Don Donn ve yeni asistanları (yani biz!) sizi tekrar forma sokacağız," dedi. "İki hafta boyunca onun ün-lü *Uno! Dos! Tres!* yöntemiyle sizi çalıştıracamız."

Angus ayağa kalktı. "İki haftanın sonunda, Ejderha Avcıları Okulu'na gidecek kadar güçleneceksiniz."

Janice sırayı aldı. "Grizzlegore Şiiri'ni de okuyabileceksiniz."

En son Wiglaf ayağa kalktı. “Grizzlegore Dansı’nı yapacak kadar güçleneceksiniz ve okulumuzu ejderhadan kurtarabileceksiniz.”

“Yaşasın!” diye bağırdı Sör Kanişsaç.

Bütün yaşlı şövalyeler alkışlamaya ve ayaklarını yere vurmaya başladılar.

“Hah!” dedi Sör Lancelot, tezahürat yatışıırken. “Hem de çifte hah!”

Salon sessizleşti.

“Ah, haydi,” dedi Sör Lancelot, yaşlı şövalyelere. “Spor salonunda geçireceğiniz birkaç günün fark yaratacağına gerçekten inanmıyorsunuz, değil mi? Sadece sizi yoracak. Her tarafınız ağrıyacak. Yerinizden bile kalkamayacaksınız. Ama tekrar kahraman mı olacaksınız? Haydi oradan!”

“Bahse girer misin, Lance?” diye sordu Sör Roger.

“İzle ve gör!” dedi Sör Kanişsaç.

Don Donn ayağa kalktı. “Beni dinleyin, baylar,” dedi. “*Uno! Dos! Tres!* sistemi işe yarıyor. Bunun için tahta bacağım üzerine bahse girerim. Antrenman yapmak isteyen şövalyeler lütfen

ayağa kalksın... Ayakta durmakta zorlanıyorsanız, sadece sağ elinizi kaldırın.”

Yemek salonunda bir sürü sağ el havaya kalktı.

“*Bueno*, baylar,” dedi Don Donn. “O halde başlayalım.” Sör Lancelot’a döndü.

“Bana bakmayın,” dedi Sör Lancelot. “Ben halimden memnunum. Hiçbir şey yapmak istemiyorum.”

Şövalye Eğitim Kampı

Don Donn, “Şövalye Eğitim Kampı’nın birinci gününe hoş geldiniz,” dedi on altı şövalye spor salonuna girerken.

“Vay canına!” diye bağırdı Sör Kanişsaç, etrafına bakınarak. “Bütün bu aletler ne için?”

“Becerikli eğitim asistanlarım, size hepsini nasıl kullanacağınızı gösterecek,” dedi Don Donn.

Şövalyeler dört kişilik gruplara ayrıldılar. Sör Kanişsaç, Sör Dişbudak ve diğer ikisi Wiglaf’ın yanına geldiler.

Wiglaf şövalyelere nasıl barfiks çekeceklerini gösterirken, Sör Lancelot’un spor salonunun kapısından içeri baktığını gördü.

“Barı tutup çenemi nasıl yukarı çektiğime bakın,” dedi Wiglaf. Çok güçlü değildi. Ama yaşlı şövalyeler onu izlerken, üç tekrar yapmayı başardı ve yere indi. “Sıra sizde Sör Kanişsaç.”

Don Donn oraya geldi. Wiglaf ile birlikte Sör Kanişsaç’ı cesaretlendirdiler. Yaşlı şövalye barı tuttu.

“Yapabilirsiniz!” dedi Wiglaf.

“Hiç sanmıyorum!” diye seslendi Sör Lancelot.

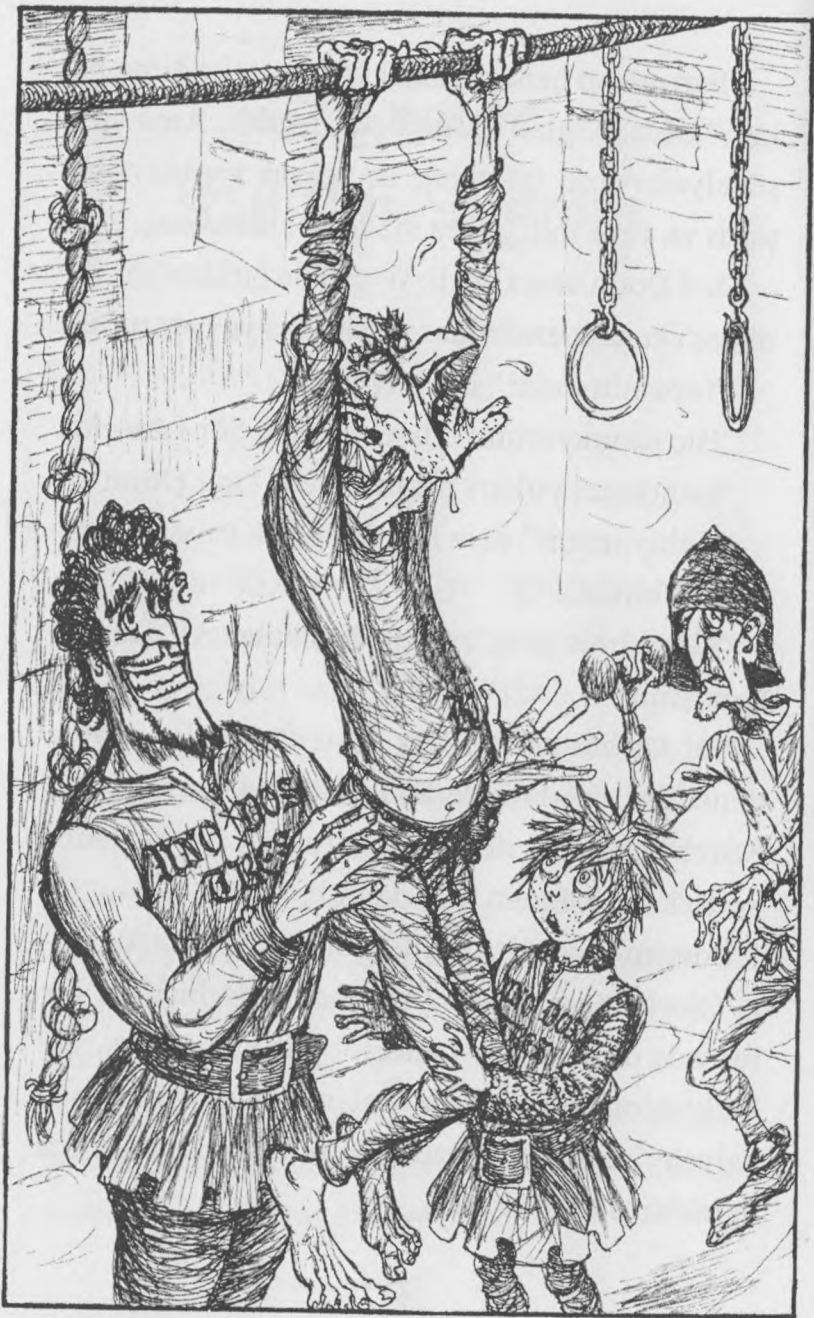
“Kendinizi yukarı çekin!” dedi Don Donn.

“Çekiyorum!” diye bağırdı Sör Kanişsaç. Sonra barı bıraktı.

“Gördünüz mü?” dedi Sör Lancelot. “Size ne demiştim?”

Sör Dişbudak ve diğer yaşlı şövalyeler sırayla denediler. Hiçbiri barfiks çekmeyi başaramadı. Kürek makinesi de sonuç vermedi. Beygir hareketleri söz konusu bile değildi.

Akşam yemeği zili çaldığında, Ejderha Avcıları Okulu öğrencileri Don Donn ile birlikte bir masada oturdu. Sör Lancelot gittikten sonra, yemek salonunda sadece onlar kalmıştı. Yaşlı şövalyelerin hepsi o kadar yorgundu ki doğruca yataklarına gitmişlerdi.

“Umutsuz,” dedi Janice. “Benim grubum nefes bile alamıyor.”

“Sör Roger hiçbir şey yapamıyor,” dedi Angus. “Yardım etmeye kalkışırsam, beni bastonuyla kovalıyor.”

“Sör Sızıntıçene eğilip dizlerine dokunabiliyor,” dedi Erica. “Ama grubumun geri kalanı onu bile yapamıyor!”

“Sör Dişbudak sadece aletlere baktı ve uyuyakaldı,” dedi Wiglaf.

“*Bueno!*” dedi Don Donn. “Bu iyi!”

“Pek de *bueno* sayılmaz, efendim,” dedi Erica. “Hepsi acınacak derecede başarısız.”

“Kimse başlangıçta yenilgiyi tatmadan başarıya ulaşamaz,” dedi Don Donn. “Yarın bir fark göreceksiniz.”

Ertesi gün, Wiglaf yaşlı şövalyelerin çok az daha iyi olduklarını gördü. Sör Kanişsaç barı iki eliyle birden tutmayı başardı ve büyük bir çabayla dirseklerini bükebildi.

“Harika!” diye haykırdı Wiglaf. “İlerleme var.”

Sör Dişbudak kürek makinesine oturmayı ve uykuya dalmadan kürekleri eline almayı başardı.

Bir saatlik egzersizden sonra, Don Donn haykırdı: “Şövalyeler, lütfen birer minder alıp yerleşin.”

Şövalyelerin yaşlı vücutlarını oturma pozisyonuna getirmesi biraz zaman aldı.

“Gözlerinizi kapayın,” dedi Don Donn. “Hayal edin; 1 Nisan günü gelmiş. Kendinizi parlak mavi tunikler içinde, at sırtında Ejderha Avcıları Okulu’na giderken hayal edin. Formdasınız; tıpkı gençlik günlerinizde olduğu gibi.”

Wiglaf, yaşlı şövalyelerin gülümsediğini gördü.

“Şimdi, kendinizi ejderhanın karşısında hayal edin,” dedi Don Donn. “Gözlerinin içine bakıyor ve şiiri okumaya başlıyorsunuz.”

Yaşlı şövalyelerden bazıları sessizce mısraları okumaya başladılar.

“Şimdi,” dedi Don Donn, “Grizzlegore Dansı’na başladığınızı hayal edin.”

“Harika!” diye haykırdı Sör Kanişsaç. Gözleri kapalıydı ama ellerini ve ayaklarını hareket ettirmeye başlamıştı.

“Evvetttt,” dedi Sör Roger, aynısını yaparak.

“Gözlerini üzerimize dik, açgözlü ejderha!” diye bağırdı Sör Dişbudak.

“Harika,” dedi Don Donn, sonunda. “Gözlerinizi açın. Bu mükemmel bir başlangıç. Yarın sabah yedi ziliyle birlikte spor salonunda olun.”

Yaşlı şövalyeler ayağa kalktılar ve ayaklarını sürüyerek salondan çıktılar.

Ama Sör Kanişsaç geride kaldı. Barfiks barına doğru yürüdü ve tuttu. Dişlerini sıkarak kendini yukarı çekti. Yüzü kıpkırmızı oldu. Ama bir kez yapabildi!

“Harika, Sör Kanişsaç!” diye bağırdı Wiglaf. “İnanılmaz!”

Don Donn’a döndü. “Bu işe yarıyor!” dedi.

“Si,” dedi Don Donn. “Daima işe yarar.”

Şövalye Eğitim Kampı günler boyunca devam etti. Yaşlı şövalyeler çok çalıştı. Her geçen gün biraz daha güçlendiler. Egzersizlerden asla şikâyet etmediler. Sadece Don Donn’un onlara verdiği yeni sağlıklı yiyeceklerden şikâyet ediyorlardı.

Bazı günlerde Sör Lancelot spor salonunun kapısından asık yüzle olanları izliyordu.

“Señor Sör Lancelot!” diye sesleniyordu Don Donn. “Buraya gelip bu yaşlı şövalyelere barfiks çekmeyi göstersenize!”

Sör Lancelot başını iki yana sallıyordu. “Bunu neden yapayım ki?” diyordu. “Aptalca bir macera için eğitim gören ben değilim!”

Eğitim devam ederken, yaşlı şövalyeler gerçekten ilerleme kaydediyorlardı.

Beşinci günde, Sör Kanişsaç üç kez barfiks çekti.

Yedinci günde, Sör Roger bastonunu bir kenara attı. “Bundan kurtulduğuma sevindim!” diye haykırdı.

Sekizinci günde, Sör Dişbudak ipin ucuna kadar tırmanıp tavana eliyle vurdu. “Evvveetttt!” diye bağırdı.

Dokuzuncu günde, Sör Roger barfiks barına yaklaştı.

“Sör Roger! Sör Roger! İşte kahramanımız!” diye bağırdı Angus. “Barfiks çekebilir, evet, çekebilir!”

Sör Roger sıçradı, barı yakaladı ve on iki tekrar yaptı!

“Yaşasın!” diye bağırdı yaşlı şövalyeler, Sör Roger barı bırakırken. “Yaşasın!”

Her gün, Don Donn şövalyelere gözlerini kapattırıyor, kendilerini bir kez daha gençlik günlerindeki gibi hayal ettiriyordu.

Onuncu günde, Sör Kanişsaç artık dik duruyordu. Wiglaf'ın onu ilk gördüğü zamana oranla yirmi yaş daha genç gibiydi. Sör Roger'ın kollarında kaslar oluşmuş, gözlerinde bir ateş belirmişti.

On birinci günün sonunda, yaşlı şövalyeler Don Donn'a ve eğitim asistanlarına yaklaştılar.

“Bizler, *Uno! Dos! Tres!* sisteminin işe yaradığını gösteren canlı kanıtlarız,” dedi Sör Kanişsaç. Vücudunun nasıl toparlandığını göstermek için olduğu yerde döndü.

“*Si!*” dedi Don Donn.

“Ama yarın sabahtan itibaren,” dedi Sör Roger, “biraz dinlenmemiz gerek.”

Don Donn kaşlarını çattı. “Ama neden?”

“Eğer Ejderha Avcıları Okulu'nu Grizzlegore'dan kurtaracaksak,” dedi Sör Roger. “Dansımızı biraz çalışmalıyız.”

Don Donn sırttı. “*Bueno!*” dedi. “Bunu da eğitim saatlerine katabiliriz. *No problema!*”

“Hey, Sör Roger,” dedi Janice. “Dansı bize de öğretebilir misiniz?”

“Ejderhaların pulları var mıdır?” diye sordu Sör Roger.

“Şövalyelerin zırhları var mıdır?” diye sordu Sör Kanişsaç.

“Elbette öğretebiliriz!” diye bağırdı tüm yaşlı şövalyeler.

“Pekâlâ!” diye bağırdı Janice. Sakızıyla kocaman bir balon şişirip patlattı. “Yarın, Sallan Yuvarlan günü!”

Ertesi sabah, Wiglaf ve diğerleri spor salonuna koştular.

Yaşlı şövalyeler çoktan gelmişlerdi bile.

“Yaklaşın!” diye seslendi Sör Kanişsaç, onları gördüğünde. “Şafaktan beri prova yapıyoruz.”

“Hazır mısınız, Kanişsaç?” dedi Sör Roger. “Haydi gösterelim.”

İki şövalye yan yana durdular. Yerlerinde sıçrayarak yüzlerini birbirlerine döndüler ve hayali kılıçlarını çektiler. Sonra şiirle birlikte dansa başladılar. İşaretparmaklarını alınlarına koyarak şiiri okudular:

“Hanımefendiler söylerdi şarkıyı...”

Yüksek sesle haykırdılar:

“Eski günlerde cesurken şövalyeler...”

İkisi birden parmaklarını başlarının iki yanına açtılar ve korkunç, öfkeli yüz ifadeleri takındılar:

“Ejderhanın birinin sürüyle altını vardı...”

İkisi de sağ ellerini pençe gibi tuttular:

“Grizzlegore idi adı.”

“Bunu yapabiliriz!” dedi Erica. “İzleyin!”

Dört Ejderha Avcıları Okulu öğrencisi, Grizzlegore hareketlerini yaptılar.

“*Muy bueno!*” dedi Don Donn. Fark ettirmeden salona girmişti. “Çok güzel!”

Yaşlı şövalyeler şiirin bir sonraki kıtasını söylediler ve dans hareketlerini gösterdiler:

“Grizzlegore yaşardı bir mağarada

Gwail kasabasının dışında

*Bilinirdi alevi ve öfkesiyle
Yaklaşırdı dikenli kuyruğuyla!”*

Grizzlegore’un adını söyledikleri her seferinde, yaşlı elleriyle pençe hareketi yapıyorlardı. Ama Grizzlegore’un alevler saçtığı yere geldiklerinde, yaşlı şövalyeler çıldırdı. Oldukları yerde döndüler, atlayıp sıçradılar, kendilerini yere attılar.

“Ulu Tanrım!” diye bağırdı Wiglaf. “İyi misiniz?”

“Evet, evet,” dedi Sör Kanişsaç, elleri ve dizleri üzerinde doğrulurken. “Bu da dansın bir parçası.”

“Aslında, ben burada sıkışıp kaldım,” dedi Sör Roger.

Daha sonra, yaşlı şövalyeler çılgınca dans hareketlerini Wiglaf’a ve arkadaşlarına öğretmeye başladılar.

Janice, dans konusunda son derece yetenekliydi; özellikle de çılgın kısımlarda. Erica el hareketlerini iyi yapıyordu. Angus’un en iyi hareketleri, sarsılmalar ve sallanmalardı. Wiglaf, hız-

lı dönme hareketlerini iyi yaptığını fark etti. Hayatı boyunca hiç bu kadar çok çalıştığını hatırlamıyordu. Yedinci kıtaya geldiklerinde, arkadaşları ve kendisi nefes nefese ve ter içinde kalmışlardı.

O akşam dört Ejderha Avcıları Okulu öğrencisi, herkesten önce yataklarına koştular.

On üçüncü gün geldi. Yaşlı şövalyeler ve Ejderha Avcıları Okulu öğrencileri, sabah saatlerini dans hareketlerini mükemmelleştirerek geçirdiler.

“*Muy, muy bueno!*” diye bağırdı Don Donn, onları ilk yirmi beş kıta boyunca dans ederken izlediğinde. “Profesyonel gibi görünüyorsunuz.”

Öğle yemeğinden sonra, şövalyeler her zamanki egzersizlerine geri döndüler. Son egzersizlerini yaparken, Sör Lancelot spor salonunun kapısında belirdi. Kendini beğenmiş bir tavırla sırtıyordu.

“*Hola, Señor Lancelot,*” dedi Don Donn. “Artık hazırlar. Siz de katılabilirsiniz. Her gün izlediniz. Bütün hareketleri biliyor olmalısınız.”

“Yapabilirsiniz, efendim!” dedi Erica.

“Yapabilirsiniz!” diye haykırdı Wiglaf.

“Yapabileceğimi *ben* de biliyorum,” dedi Sör Lancelot. “Sadece, yapmak *istiyor* muyum? Cevap, ‘istemiyorum.’”

Döndü ve uzaklaştı.

Wiglaf, Erica’nın ağlamak üzere olduğunu hissetti.

Ejderha Bekleniyor

Beklenen gün gelmişti. 1 Nisan sabahı gökyüzü güneşli ve açıktı. Yaşlı şövalyeler ve eğitim asistanları sıkı bir kahvaltı ettiler ve dışarı çıktılar.

“Bize soylu atlarımızı getirin!” diye bağırdı Sör Kanişaç.

“Üzgünüm,” dedi Don Donn, ahırdan çıkardığı iki beyaz atın çektiği büyük saman arabasını sürerken. “At yok.”

“*No problemo*,” dedi Sör Roger. Kendisi ve diğer yaşlı şövalyeler, arabanın arkasına doluştular. Wiglaf ve arkadaşları da bindiler.

“Deh, Rosa! Deh, Bella!” diye seslendi Don Donn, atlara. “Gidelim!”

Yol sarsıntılıydı ama yaşlı şövalyelerin hiçbiri bundan şikâyet etmedi. Wiglaf hepsinin hayata dönmekten mutlu olduğunu düşündü.

Sonunda, karanlık taş şatoyu gördüler. “İşte!” diye bağırdı Erica. “Ejderha Avcıları Okulu!”

Wiglaf okuluna şefkatle baktı. Yaşlı şövalyelerin okulu Grizzlegore’un alevlerinden kurtarmasını o kadar istiyordu ki!

Don Donn arabayı asma köprüünün dibinde durdurdu. Bütün yolcular indi.

“Mordred Dayı!” diye seslendi Angus, asma köprüye koşarken. “Lobelia Teyze!” Büyük ahşap kapıları yumrukladı.

Wiglaf, Erica, Janice, Don Donn ve yaşlı şövalyeler, asma köprüde bekliyorlardı. Wiglaf şatoya baktı. Büyük ahşap kapılar kapalıydı. Ön kapılardaki demir parmaklıklar indirilmişti. Bütün pencereler kapalıydı. Ejderha Avcıları Okulu, Grizzlegore’a hazırды.

Angus kapıları bir kez daha yumrukladı. “Açsanız!” diye bağırdı. “Ejderha Avcıları Okulu’nu Grizzlegore’dan nasıl kurtaracağımızı biliyoruz!”

Sonunda okulun açısı Tava kapıları açtı. Angus’un ardında duran yaşlı şövalye grubuna baktı.

“Yiyecek bir şeyler arıyorsunuz, değil mi dostlarım?” dedi. “İçeri girin. Size harika lümpen pudingimden vereyim.”

“Lümpen pudingi mi?” diye haykırdı yaşlı şövalyelerden biri. “Biz çocukken okulda bu yemeği verirlerdi!”

“O zamanlar sevmezdik,” dedi bir diğeri. “Şimdi de sevmiyoruz.”

Tava onlara yılanbalığı yemeklerinden birini önermeden, Leydi Lobelia arkasında belirdi.

“Hoş geldiniz, şövalyeler!” diye seslendi. “Geldiğiniz için teşekkürler.”

“*Señorita L.*,” dedi Don Donn, eğilerek. Leydi Lobelia’nın elini tutup dudaklarına götürdü. “Sizi bir kez daha görmek ne büyük mutluluk!”

“Ah, Donn!” dedi Leydi Lobelia. “Aynen!”

Angus gözlerini devirdi. “Hala,” diye homurdandı.

“Lütfen, hepiniz, içeri gelin!” dedi Leydi Lobelia.

Hepsi birlikte kapıdan geçip avluya girdiler.

Mordred’i avluda görünce Wiglaf çok şaşırды. Kırmızı ipek yolculuk pelerinini giymiş ve şapka

takmıştı. Dev gibi bir bagaj yığınının yanında oturuyordu.

“Öğrenciler derste,” dedi Leydi Lobelia, alçak sesle. “İşleri her zamanki gibi sürdürmeye çalışıyorum. Bir ejderha geldiği için paniğe kapılmalarını istemiyorum.” Mordred’e baktı ve gözlerini devirdi. “Benim oturma odama gelin, şövalyeler. Siz de, Donn.” Gülümsedi ve gözlerini kırıştırdı. “Angus?” dedi. “Sen ve arkadaşların gelip şövalyeler için Ejderha Avcıları Okulu formalarını getirmeme yardım edin.”

“Burası benim eski okuluma benziyor,” dedi Sör Kanişsaç, şatoya yöneldiklerinde.

“Kendimi yine çocuk gibi hissediyorum,” dedi Sör Roger.

Leydi Lobelia’nın oturma odasına girdiklerinde, Wiglaf çok sayıda Ejderha Avcıları Okulu formasının beden sırasına göre dizilmiş olduğunu gördü.

“Kendi bedeninizi seçin,” dedi Leydi Lobelia. “Üzerinizi değiştirmek için şu paravanın arkasına geçebilirsiniz.”

Sör Kanişsaç ve dokuz yaşlı şövalye, çabucak on erkek forması kaptılar ve paravanın arkasına geçtiler.

“Geri kalanların hepsi kız forması!” diye seslendi Sör Roger.

“Amacımız Grizzlegore’u kandırmak,” dedi Leydi Lobelia. “Bir forma seçin.”

Sör Roger ve diğer şövalyeler kız formalarını alırken, o kadar da mutlu görünmüyorlardı. Onlar da paravanın arkasına geçtiler.

Dakikalar sonra, bütün şövalyeler tekrar dışarı çıktıklarında üzerlerinde Ejderha Avcıları Okulu formaları vardı. Formaların altından çıkan zayıf ve yaşlı bacaklara bakarken, Wiglaf’ın gözleri hayretle açıldı. Formaların üzerindeki beyaz saçlı kafalara bakarken, Wiglaf yutkundu. *Grizzlegore’u bu şekilde kandırabilir miyiz? Öyle olmasını umuyordu.*

“Kendimi yine çocuk gibi hissediyorum!” diye haykırdı Sör Kanişsaç. Formasını göstermek için olduğu yerde döndü.

“Şey, ben hissetmiyorum,” dedi kız forması giymiş olan Sör Roger. Kollarını göğsünde kavuşturdu.

“Belki bunun yardımı olur,” dedi Leydi Lobelia. Onun kel kafasına altın buklelerle dolu bir

peruk yerleştirdi. Sonra geri çekilip hayranlıkla baktı. “Harika!” dedi.

Yaşlı şövalyelerin başlarına farklı renklerde kız perukları geçirmeye başladı.

Wiglaf, Sör Roger’a yaklaştı. “Gerçekten de kahramansınız, efendim,” dedi. “Nasıl giyinmiş olursanız olun.”

“Teşekkürler, evlat,” dedi Sör Roger, neşeleterek. “Buna ihtiyacım vardı.”

“Öğrencilerle dans hareketlerini kostümlü olarak prova etmemiz gerekiyor,” dedi Sör Kanişsaç. “şato avlusuna çıkalım.”

Wiglaf ve arkadaşları, Don Donn ve yaşlı şövalyelerle birlikte avluya ıktılar. Mordred hâlâ bagajlarının yanında oturuyordu.

“Efendim!” diye seslendi Wiglaf, Erica ve Janice ile birlikte Mordred’e doğru yürürken. “Yaşlı şövalyeler Huzurevi’nden on altı şövalyeyle...”

“Yeter!” diye gürlledi Mordred, altın yüzüklü ellerinden birini kaldırarak. “Buraya gelirken izcim Yorick’i gördünüz mü?”

“Hayır, efendim,” dedi Erica.

Mordred kaşlarını çattı. “Beni ve altınlarımı...” Onlara şüpheyle baktı. “Güvenli bir yere götürmek için bir saat önce burada olması gerekiyordu.”

“Artık altınlarınızı Grizzlegore’dan saklamanıza gerek yok, efendim,” dedi Janice.

“Yok mu?” dedi Mordred, çalı gibi kaşlarından birini kaldırarak.

“Yok, Mordred Dayı,” dedi Angus. “Yaşlı şövalyeler bizi ejderhadan kurtaracaklar.”

Mordred kaşlarını çattı. “O yaşlı kemik torbalarının Grizzlegore’a karşı hiçbir şansı olamaz.”

“Onun gizli zayıf noktasını biliyorlar, efendim,” dedi Wiglaf. “Bir şiir. Ona okuyacaklar.”

“Yani... altınlarım kurtuldu mu?” diye sordu Mordred.

“Evet, Mordred Dayı,” dedi Angus. “Altınlarınız kurtulacak.”

Mordred sırtıttı. “Eh, o zaman ne bekliyorsunuz?” diye bağırdı. “Bagajlarımı alın ve ofisime götürün! Haydi, çabuk!”

Wiglaf tam ağır bavullardan birini aldığı anda, şato kapılarında bir hareketlilik oldu. Döndü-

günde, Ejderha Avcıları Okulu öğrencilerinin şato avlusuna doluştuğunu gördü.

“Heyhat!” diye bağırdı Mordred. “O haydutları altınlarıma yaklaştırmayın!”

“Onlar haydut değil, Mordred Dayı,” dedi Angus. “Senin öğrencilerin.”

“Gidelim buradan!” diye bağıırıyordu öğrenciler, kapıya koşarken.

Erica onlara doğru koştu. “Ayın Geleceğin Ejderha Avcısı olarak size durmanızı emrediyorum!” diye bağırdı.

Bütün çocuklar durdu.

“Kaçmanıza gerek yok,” dedi Erica.

“Ama bir ejderha okulumuzu yakmaya geliyor!” dedi Charley Marley.

“Bir ejderha geliyor,” dedi Erica. “Ama okulu yakmayacak. Çünkü gizli bir silahımız var.”

“Pekâlâ!” dedi çocuklar, neşelenerek. “Gizli bir silah!..”

“Neymiş o?” diye sordu Farley Marley.

Tam o sırada, şatonun kapıları bir kez daha açıldı. Yaşlı şövalyeler üzerlerinde Ejderha Avcıları Okulu formalarıyla avluya geldiler.

“Sıkı durun!” dedi Erica, şato kapılarını işaret ederek. “İşte gizli silahımız!”

Bütün çocuklar kapılara döndüler. Ejderha Avcıları Okulu formaları içindeki yaşlı şövalyeleri gördüklerinde, ağızları şaşkınlıktan açık kaldı.

“Gizli silah bu mu?” diye haykırdı Barley Marley.

“Bir grup moruk mu?” diye bağırdı Charley Marley.

Bir cevap bile beklemeden, tekrar kapıya doğru koşmaya başladılar.

“Durun!” diye bağırdı Erica, arkalarından.

Ama beklemediler. Onlar koşarak dışarı çıkarken, gökyüzü karardı.

Wiglaf yukarı baktı. Büyük siyah bulutlar gökyüzünde toplanıyordu.

Öğrenciler de durup baktılar. Şato avlusu hareketsizleşti.

Aniden, bulutların arasından parlak turuncu alevler saçıldı ve başlarının üzerinde güçlü bir ses gürledi:

“DÜNYANIN EN YAŞLI EJDERHASI (GRIZZLE-GORE) BURADA! GELİP BENİ SELAMLAYIN!”

Yaşlı Ejderhanın Sonu

Grizzlegore'un sesiyle, Mordred çığlık atmaya başladı.

Kapıdaki bütün öğrenciler de çığlık attılar.

“Kostümlü provayı boş verin,” diye seslendi Sör Kanişsaç, çığlıkların üzerinden. “Öğrenciler, sıraya girin. Şövalyeler, arkalarına geçin.”

Wiglaf, Angus ve Janice, Sör Kanişsaç'ın istediği gibi sıraya girdiler ama Erica kapıya doğru koştu.

“Aydın Geleceğin Ejderha Avcısı olarak size çığlıkları kesmenizi emrediyorum!” diye bağırdı.

Çocuklar sustu.

“Ejderha Avcıları Okulu'nu kurtarmamıza yardım etmelisiniz,” dedi Erica. “Yaşlı şövalyelerin

yanına gidin. Etraflarında kalabalık oluşturun. Bu onların da öğrenci gibi görünmesini sağlar.”

“Tamam, Erica,” dedi Charley Marley.

“Gözlerinizi Wiglaf, Janice, Angus ve benden ayırmayın,” dedi Erica. “Yaptıklarımızı yapın. Başaramazsak, Ejderha Avcıları Okulu alevlere boğulacak!”

“Tamam, Erica!” diye bağırdı hepsi.

Erica tekrar yerine döndü. Diğer öğrenciler, yaşlı şövalyelerin etrafını sardılar.

“İleri, marş!” diye bağırdı Sör Kanişsaç.

Hepsi birlikte, kapıdan geçip asma köprüye ve oradan da Ejderha Avcıları Okulu’nun önündeki çimenlik alana çıktılar.

Böylesine bir kalabalıkla cesaretlenen Mordred, arkalarından koşturdu.

Wiglaf’ın kalbi davul gibi atıyordu. Grizzlegore şiirinin kıtaları beyrinde dans ediyordu. Dans hareketlerinin parçaları zihninde peş peşe diziliyordu ve başı dönüyordu.

“Bakın! Bakın!” diye bağırdı herkes.

Wiglaf başını kaldırıp yukarı doğru baktı. İlk başta Grizzlegore’u göremedi. Sonra ejderhanın asma köprüünün biraz ötesinde bir ağacın dalı-

na tünemiş olduğunu fark etti. Pulları yemyeşildi. Burnundaki boynuz acınası bir şekilde bir yana yatmıştı. Sırtında da büyük bir kambur vardı.

“Bak, bak,” dedi Grizzlegore, yaşlılıktan dolayı titreyen sesiyle. “Bütün okulun beni selamlamak için gelmesi ne kadar güzel.”

Yaratık gülümsedi. Wiglaf, dünyanın en yaşlı ejderhası olduğuna göre, kesinlikle takma dişleri olması gerektiğini düşündü.

“Zaman kaybetmeyelim,” dedi Grizzlegore. “Zaten bu tepeler kadar yaşlıyım. Ne kadar zamanım kaldığını kim bilebilir? Altınlarınızı verin de gideyim.”

Mordred dirsek darbeleriyle kalabalığı yarak öne çıkıttı.

“Sana altın maltın vermiyoruz, ejderha!” diye bağırdı Mordred.

Şaşkın ejderhanın ağzı iyice açıldı.

Wiglaf, o açık ağızdan düşen takma dişlere korkuyla baktı.

“Dişçimi zengin ediyorum!” diye bağırdı ejderha. “Bir takma diş daha gitti!”

Sonra dişsiz ağızından öfkeli bir alev yayıldı. O kadar sıcaktı ki herkes öksürüp tıksırmaya başladı. Mordred'in saçından duman yükseliyordu.

“Eyvah!” diye bağırdı Mordred. “Tutuştum!” Hendeğe koşup başını suya soktu.

“Gidip altını getirin,” diye emretti Grizzlegore, dişleri olmadan elinden geldiğince gürleyerek. “Getirin dedim. Hemen! Yoksa okulunuzu yakacağım!”

“Hazır... ve!” diye seslendi Sör Kanişsaç.

Şiiri öğrenmiş olan herkes bağırmaya başladı:

“Hanımefendiler söylerdi şarkıyı...”

Herkes işaretparmağını alnına koydu.

“Eski günlerde cesurken şövalyeler...”

Wiglaf ve Erica birbirlerine bakarak hayali kılıçlarını çektiler.

“Ejderhanın birinin sürüyle altını vardı...”

Parmaklarını başlarının iki yanına koyup, öfkeli yüz ifadeleri takındılar.

“Grizzlegore idi adı.”

Herkes sağ elini pençe şeklinde tuttu.

“Pullarım adına!” diye bağırdı ejderha, keyifle. “Şiiri biliyorsunuz! Eh, devam edin. Haydi!”

Devam ettiler. Şiiri bilenler okuyordu ve herkes elinden geldiğince dansa katılıyordu.

*“Grizzlegore yaşardı bir mağarada
Gwail kasabasının dışında
Bilinirdi alevi ve öfkesiyle
Yaklaşırdı dikenli kuyruğuyla.”*

İlk sekiz kıta bittikten sonra, yaşlı şövalyeler kendi başlarına devam ettiler. Ama o zamana kadar Grizzlegore kendisini ölümsüzleştiren bu şiiri dinlemekten dolayı zevkle kıpırdanmaya başlamıştı bile. Artık kimsenin bu alev kusucudan korkmasına gerek yoktu.

Yaşlı şövalyeler devam ediyordu.

*“Ejderha mağarasında kalktı
Dev kafasını aşağı eğdi
Şövalyeler cesur ve hızlıydı
Ama hepsi mağaradan kaçtı.”*

Grizzlegore bir pençesini kaldırarak onları durdurdu.

“Bu en sevdiğim kıtalardan biridir,” dedi. “Hani şu şövalyelerin mağaradan kaçtığı yer. Buna bayılıyorum.”

Mordred tekrar konuşmaya cesaret edebildi. “Ejderha,” dedi, “artık altınımı almak istemeyeceksin, değil mi?”

Grizzlegore başını iki yana salladı. “Hayır, şiri okumak yeterli ödeme oldu,” dedi. “Ama açıkçası, biraz nakit sıkıntım var.”

Wiglaf araya girdi. “Diğer ejderha okullarından aldığın altınlar yeterli değil mi?”

“Yetmek mi?” dedi Grizzlegore, burnundan duman üfleyerek. “Sence yeterince aldım mı?”

Wiglaf titreyerek başıyla onayladı.

“O zaman bugünlerde cerrahların ne kadar para istediğini bilmiyorsun demektir,” dedi ejderha. “O açgözlü kasaplar, içe dönmüş bir tırnağı almak için bile altı bin düka istiyorlar.”

“Altını bunun için mi istiyorsun yani?” diye sordu Sör Roger. “Bir ameliyat için mi?”

Grizzlegore başıyla onayladı. “Benim kadar uzun süre yaşadığımda, vücudunda bozulmalar başlar,” dedi. “Yaşlı yüreğim hâlâ güçlü. Önüm-

de hâlâ birkaç asır var. Ama artık burnumun ucundaki boynuzu görmekte bile zorlanıyorum. Kemiklerim dayanmıyor. Kalçalarımın ikisi de kırıldı. Dizlerim jöle gibi titriyor. Ayak bileklerim yeni doğmuş kedi yavrularınıninki gibi zayıf. Ah bir de şu sırt ağrılarım!”

“Ne demek istediğini çok iyi biliyoruz,” dedi Sör Kanişsaç.

Ejderha düz düz ona baktı. Herkes sessiz kaldı.

Grizzlegore, Sör Kanişsaç’e öfkeyle bakıyordu. “Yaşlı olmanın ne demek olduğunu sen nereden bileceksin ki?”

“Hayır, elbette bilmiyorum,” dedi Sör Kanişsaç, hemen toparlayarak. “Sadece, bizlerin de bir gün senin gibi aynı acıları ve ağrıları hissedeceğimizi demek istedim. Senin gibi yaşlandığımız zaman...”

Grizzlegore başıyla onayladı; bu açıklamayı kabul etmiş gibiydi. “Kanatlarım hâlâ çalışan tek yerim,” dedi. “Ama onların da ne kadar dayanacağını kim bilebilir?”

Don Donn öne çıktı ve ejderhanın önünde eğildi.

“*Hola, Señor Grizzlegore,*” dedi. “Belki de ben size yardım edebilirim. *Por favor,* lütfen, ayak bileklerinize bir bakabilir miyim? Ben bir antrenörüm. Belki onları tekrar forma sokmanızı sağlayacak birkaç egzersiz önerebilirim.”

“Kaybedecek neyim var ki?” dedi Grizzlegore. Ağaçtan indi ve yere oturdu. Sol arka pençesini uzattı.

“*Uno,*” dedi Don Donn. Ejderhanın pençesini ellerinin arasına aldı ve birkaç kez güneş saati yönünde, sonra da birkaç kez güneş saatinin aksi yönünde çevirdi. Ejderhaya da bunu yaptırdı.

“*Dos,*” dedi Don Donn. Ejderhaya pençesiyle elini itmesini söyledi.

“*Tres,*” dedi Don Donn. “Gözlerinizi kapayın ve kendinizi yine genç bir ejderha olarak hayal edin.”

Grizzlegore, Don Donn’un söylediklerini yaptı. Antik yüzünde bir gülümseme belirdi.

“*Bueno!*” dedi Don Donn. “Bu pençeye biraz güç yükleyin bakalım.”

Grizzlegore kendini zorlayarak ayağa kalktı ve sol pençesinin üzerinde bir adım attı. “İnanılmaz!” diye bağırdı. “İyileşmiş!”

Hemen tekrar oturup sağ arka pençesini uzattı. Don Donn çevirmeye başladığında, “Belki de ameliyata ihtiyacım yoktur,” dedi Grizzlegore. “Belki de ihtiyacım olan şey egzersizdir.”

“*Si*,” dedi Don Donn. “Şimdi dizleriniz üzerinde çalışacağız.”

Don Donn, Grizzlegore’a egzersizleri yaptırırken, Mordred, Leydi Lobelia ve yaşlı şövalyelerle diğer tüm öğrenciler Ejderha Avcıları Okulu şatosuna döndüler. Öğrenciler, şatonun panjurlarını kaldırdılar. Daha sonra, Tava öğle yemeği için büyük porsiyonlarda lümpen pudingi dağıttı. Sonra herkes Don Donn ve Grizzlegore’u kontrol etmek için dışarı çıktı.

Wiglaf ejderhayı gördüğünde çok şaşırđı. Ejderhanın burnundaki boynuz dimdik duruyordu. Dik ve gururlu bir şekilde yürümeye başlamıştı.

“Vay canına!” dedi Mordred. “Burada biri büyü mü yapıyor?”

“Artık kimse dünyanın en yaşlı ejderhası olduğumu düşünemez, değil mi?” dedi Grizzlegore, her tarafını gösterebilmek için dönerken.

“Hayır!” diye haykırdı herkes.

Don Donn gururlu bir şekilde gülümseyerek Grizzlegore'un yanında duruyordu.

"Ah, Donn!" dedi Leydi Lobelia. "Siz benim kahramanımsınız!"

"*Gracias, Señorita,*" dedi Don Donn, Leydi Lobelia'nın elini bir kez daha öperek.

"Ah," dedi Angus. "Bu kötü görünüyor."

Ejderha, Don Donn'a döndü. "*Muchas gracias,* Don Donn," dedi.

"İspanyolca biliyor musunuz?" diye sordu Don Donn, şaşırarak.

"*Si,*" dedi Grizzlegore. "Benim kadar uzun süre yaşayınca, her dili konuşabilirsin." Gülümse-di. "Bütün altınlarım senindir Don Donn. Al."

"*Gracias,*" dedi Don Donn. "Teşekkür ederim. Ama aslında o altınlar size de ait değil, değil mi?"

"Artık öyle," dedi Grizzlegore. "Hepsini sana veriyorum."

"*Por favor,*" dedi Don Donn. "Lütfen. Hepsini okullara geri verin."

Grizzlegore gözlerini devirdi. "Pekâlâ. Vereceğim. Ama o zaman sana borcumu nasıl ödeyeceğim, Don Donn?"

“Benim aklıma bir şey geliyor, Donn,” dedi Leydi Lobelia.

Don Donn cevap veremeden, bir at ve bir süvari ufukta görüldü. Biri Ejderha Avcıları Okulu’na yaklaşıyordu.

“Kim olabilir ki bu?” dedi Wiglaf.

Erica gözlerini kısarak baktı. “Bu... Sör Lancelot!” diye haykırdı.

Bir zamanların mükemmel şövalyesi, Ejderha Avcıları Okulu’nun önünde toplanmış kalabalığa yaklaştı. Atı, onun ağırlığı altında feci şekilde sendeliyordu. Ama şimdi Sör Lancelot’ta farklı bir şey vardı. Bir kere, zırhına girmeyi başarmıştı.

“Ah, efendim!” diye bağırdı Erica. “Bir kez daha atınıza bindiğinizi görmek ne güzel!”

“Teşekkür ederim, kızım,” dedi Sör Lancelot.

“Ama atının bu işten ne kadar memnun olduğunu merak ediyorum,” diye homurdandı Janice.

“Zırhınızı da giymişsiniz, efendim,” dedi Wiglaf. “Tekrar şövalye yaşamına mı döndünüz?”

“Döndüm,” dedi Sör Lancelot. “Ayrıca, ne yapacağımı bilmeme yetecek kadar *Uno! Dos!*

Tres! yöntemini izledim. Yakında yine mükemmel şövalye olacağım.”

“Fikrinizi değiştirmenize ne neden oldu, efendim?” diye sordu Janice.

“Yaşlı şövalyeler,” dedi Sör Lancelot.

“Şşşt!” dedi Erica. “Ejderha onların da bizim gibi çocuk olduklarını sanıyor.”

“Bana en iyi *olmanın*, elinden gelenin en iyisini *yapmak* kadar önemli olmadığını gösterdiler,” dedi Sör Lancelot.

“İşte şimdi yine Sör Lancelot gibi konuşmaya başladınız,” dedi Erica, keyifle.

“İyi bir şövalye olmak için elimden geleni yapacağım,” dedi Sör Lancelot. “Leon’u işten çıkarmak ve katalog işimi geri almak için de elimden geleni yapacağım.”

“Ah, efendim!” dedi Erica, yanaklarından mutluluk gözyaşları süzülürken. “Teşekkür ederim!”

Sör Lancelot başıyla onayladı. Sonra dizginleri aldı ve atını Karanlık Orman’da yeni maceralara doğru sürdü.

“Hoşça kalın, efendim!” diye seslendi Erica. “Hoşça kalın!”

Sör Lancelot gözden kaybolduğunda, Don Donn ejderhaya döndü.

“*Señor* Grizzlegore,” dedi. “Bana borcunuzu nasıl ödeyebileceğinizi düşündüm.”

“Ne istersen,” dedi Grizzlegore.

“Benimle birlikte Yaşlı Şövalyeler Huzurevi’ne gelin,” dedi Don Donn. “Şatonun ikinci katının tamamını alabilirsiniz.”

“Günde üç öğün yemek?” dedi Grizzlegore.

Don Donn başıyla onayladı.

“Her hafta temiz yatak örtüleri?” diye sordu Grizzlegore.

“*Si*,” dedi Don Donn. “Egzersizlerinize de yardım edeceğim. Buna karşılık, belki arada bir yaşlı şövalyelerimle oyun oynarsınız. Ellerinde mızrağın ağırlığını bir kez daha hissetmelerine yardım edebilirsiniz. Onlara eski gençlik günlerini hatırlatabilirsiniz.”

“Ama sadece gösteri için, değil mi?” dedi Grizzlegore. “Yara yok.”

“Yara yok,” dedi Don Donn.

“Soğuk kış gecelerinde,” dedi Sör Kanişsaç. “Şiirinizi okuyabiliri... yani okuyabilirler.”

“Dans hareketleriyle birlikte!” diye ekledi Sör Roger.

“Anlaştık!” dedi Grizzlegore.

Grizzlegore, Mordred’e döndü. “Burada, Ejderha Avcıları Okulu’nda şansımın nasıl döndüğünü asla unutmayacağım,” dedi.

Mordred’in menekşe rengi gözleri parladı. “Evet, sevgili ejderha, acaba bununla ilgili bir ödül düşünür müsünüz! Okula küçük bir hediye? Ya da büyük bir hediye! Bir bölüme sizin adınızı verebiliriz. Örneğin, Grizzlegore Kanadı gibi. Ne dersiniz?”

Grizzlegore gülümsedi. “Belki Ejderha Avcıları Okulu’na, vasiyetimde küçük bir şey bırakabilirim,” dedi.

“Aslında daha yakın zamanda ummuştum,” dedi Mordred. “Ama zaten çok yaşlısınız. Kim bilir?.. Teşekkürler, ejderha.”

Grizzlegore arabaya bindi. “Şu anda uçamayacak kadar yorgunum,” dedi.

Don Donn sürücü koltuğuna tırmanmadan önce, Wiglaf’ın kulağına fısıldadı: “İhtiyarlara formalarını değiştirmelerini söyle. Onları almak

için geri döneceğim ama Grizzlegore hazır ikna olmuşken götürsem iyi olur.”

“Hoşça kalın, sevgili Donn!” diye seslendi Leydi Lobelia, gök mavisi mendilini sallayarak.

“Adios, *Señorita* Lobelia,” dedi Don Donn. Ona bir öpücük yolladı. “Yakında sizi görmeye geleceğim!”

Don Donn ve ejderha, Avcılar Yolu’nda gözden kaybolmadan önce öğrencilere seslendiler: “Arada bir gelip bizi ziyaret edin!”

“Geleceğiz!” diye seslendi Janice.

“Hoşça kalın, Grizzlegore!” diye seslendi Wiglaf ve diğerleri.

Araba gözden kaybolana kadar herkes el sallamaya devam etti. Sonra hep birlikte Ejderha Avcıları Okulu şatosuna yöneldiler.

“Başardık, Wiggie,” dedi Erica, içeri girerlerken.

“Moruklar sağ olsun,” dedi Janice, kolunu Sör Kanişsaç’ın omzuna atarken.

Wiglaf, Ejderha Avcıları Okulu’na baktı. Her yeri örümcek ağlarıyla, tozlarla, böceklerle doluydu. Öğretmenler tuhaf ve çılgındı. Tava’nın

pişirdiklerini yemek bile başlı başına bir mücadeleydi. Ama Wiglaf, okulu olarak bildiği bu soğuk, karanlık, izbe şatoya girerken çok mutluydu.

“Başardık,” dedi Wiglaf, arkadaşlarına ve yaşlı şövalyelere. “Hepimiz birlikte Ejdarha Avcıları Okulu’nu ejderhadan kurtardık.”

Antik Ejderha Dörtlükleri 1-24

Hanımefendiler söylerdi şarkıyı
Eski günlerde cesurken şövalyeler
Ejderhanın birinin sürüyle altını vardı
Grizzlegore idi adı.

Grizzlegore yaşardı bir mağarada
Gwail kasabasının dışında
Bilinirdi alevi ve öfkesiyle
Yaklaşırdı dikenli kuyruğuyla!

Grizzlegore'un sarıydı gözleri
Küçük ve soğuktu kalbi
Dişleri sanki birer kılıç
Talan ederdi gittiği her yeri.

Bin şövalye hissedirdi onun ateşini
Daha göremeden kızıl alevini
Bin şövalyenin ayağı yerden kesilir
Göremezlerdi bir daha evlerini.

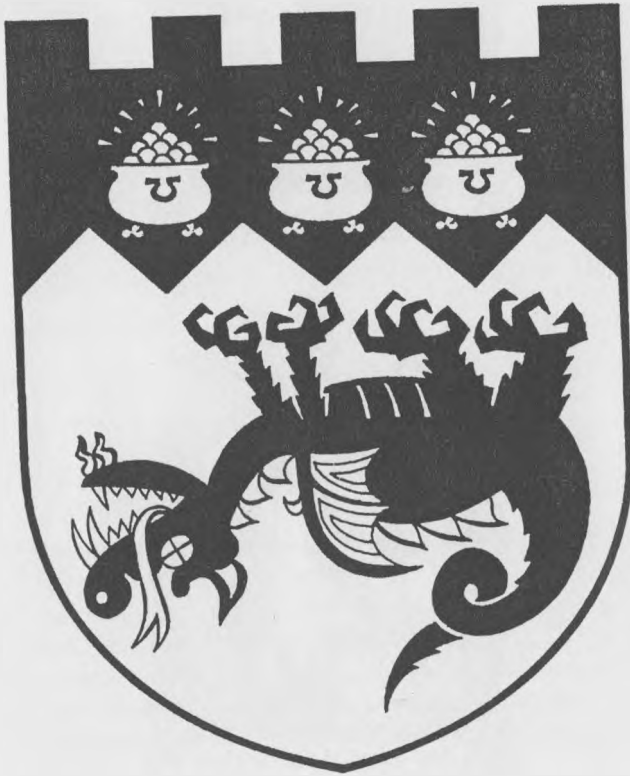
Sonra Sör Percy konuştu ve dedi ki
“Durdurmalıyız bu ejderhayı!
Merhamet etmeyelim bu yaratığa
Kesip kopartalım o dev kafayı!”

Sör Drake kaldırdı mızrağını
Başlattı Grizzlegore seferini
“Bulalım gizlendiği mağarayı
Göğsüne saplayalım kılıçlarımızı!”

Sör Mikey ve Sör Galahood
Sör Tristam ve Sör West
Sör Dinadan, Sör İyi Yürekli Rood
Hepsi düştüler ejderhanın peşine!

Sonra Sör Galahood konuştu ve dedi ki
“Grizzlegore’u bulacağız bu seferde
Onu bulup dize getirmeli
Kalmasın kardeşlerimizin kanı yerde!”

Ejderha Avcıları Okulu
Yıllığı

Kurucular

Felsefemiz

Sör Herbert ile Sör Ichabod, Ejderha Avcıları Okulu'nu kurarken bugün bile hâlâ geçerli olan basit bir ilkedен yola çıktılar: Ne kadar güçsüz, ödleк, tembel, düztaban, kokuşuk veya isteksiz olursa olsun, her çocuk altın peşinde bir ejderha avcısına dönüşebilir. Ejderha Avcıları Okulu'nda geçen dört yıldan sonra delikanlılar hem aileleri hem de seçkin okulumuz için bir zenginlik kaynağı olabilirler.

(*) (**) (***)

* Ejderha Avcıları Okulu'nun kesinlikle kâr amaçlı bir kuruluş olduğunu hatırlatırız.

** Ejderha Avcıları Okulu, ejderha avcılarınca ele geçirilen altınların bir bölümüne el koyma hakkını saklı tutar.

*** Bu altınların ne kadarının öğrencimizin ailesine verileceğine değerli müdürümüz Mordred karar vermektedir. Her durumda bu miktar altınların 1/500'ünden az, 1/499'undan da çok olmayacaktır.

Okul Müdürü

Muhteşem Mordred

Mordred, Ejderha Pataklayıcıları Yüksekokulu'ndan ikincilikle mezun oldu. Öteki öğrenci Lionel Flyzwattar Ejderha Şişleme Hazırlık Okulu'nun müdürü olmuştu. Mordred uzun yıllar Ejderha Tokatlayıcıları Alternatif Okulu'nda yarı zamanlı okutman olarak çalışırken çamur güreşi konusuyla ya-

kından ilgilenme şansı buldu. Flyzwattar'ın eğitim işinden çok para kazandığını görünce 974 yılında Ejderha Avcıları Okulu'nu kurdu ve halen müdürlüğünü yapıyor.

Lakabı: Uyuz Mordred

Hayali: Kucak dolusu altın

Gerçek: Henüz tek bir altın görmüşlüğü yok

Sırrı: "Taşfırın Erkeği Mordie" takma adıyla çamur güreşi yaptı

Gelecekle ilgili planları: Zengin olur olmaz emekli olup Bahamalar'a gidecek.

Ejderha mağarasında kalktı
Dev kafasını aşağı eğdi
Şövalyeler cesur ve hızlıydı
Ama hepsi mağaradan kaçtı.

Sör Percy dedi ki "bir plan gerek"
Sör İyi Yürekli Rood "doğru" dedi
O gece plan yaptı bütün şövalyeler
Sabaha kadar düşünerek.

Güneş gökyüzünde yükseldiğinde
Cesur bir plan yapmışlardı bile
Mızrak ve kılıçları kaldırıp yükseğe
Dalıverdiler mağaranın içine.

Mağaranın dışında kurdular bir pusu
Mızrakları sıkılmış ellerinde
Geçtiğinde sekizi ejderhanın uykusu
Şövalyeler kaldılar hep yerlerinde.

Beklediler beklediler, nafile
Ejderha görünmedi bile
Sonunda konuştu Sör Percy: “Cık cık!
Eminim bir şey gitti tersine.”

Şövalyeler ikişer ikişer
Girdiler ejderhanın inine
Yaktılar meşalelerini
Ama boştu mağara ucundan dibine.

“Eyvah! Eyvah!” dedi Galahood
“Ne gün ama!” dedi West
“Hay lanet!” diye sızlandı İyi Yürekli Rood
“Kaybettik bu seferimizde!”

Tam o sırada mağaranın içinden
Bir ses gürlledi ta derinden
“Siz şövalyeler kaçıp saklanın,
Yoksa ayırırım etinizi kemiklerinizden!”

Hepsi birden döndü kaçmak için mağaradan
Ama çıkamadılar bir türlü kapıdan
Sör Percy dedi ki, "Cesur olmalıyız
Çünkü yoksun kaldık şansımızdan."

Ejderhanın buharlı nefesi enselerinde
Zırhları yararsız, silahları kürdan
Konuştu Sör Rood: "Hazır olun ölüme!
Edin son duanızı buradan!"

Sonra küçük Sör Mikey hafifçe kıpırdadı,
Grizzlegore'a döndü yüzünü,
Dedi ki, "Alçak ejderha duy sesimizi,
Yoksa kaybolup gideceğiz."

Ejderha dikti sarı gözlerini
Çaresiz adamların üzerine
"Pekâlâ," dedi, "kapayacağım gözlerimi
Sayacağım birden ona."

*Sör Mikey ve Sör Galahood
Sör Tristam ve Sör West
Sör Dinadan, Sör İyi Yürekli Rood
Dediler ki, "Ah, Grizzlegore, teşekkürler!"*

*Ejderha kapadı sarı gözlerini
Şövalyeler kaçtılar arkalarına bakmadan
"Bir! İki! Üç!" dedi ejderha
Şövalyeler toz olmuştu mağaradan.*

*Sör Mikey dedi ki, "Çok nazikti
Bugün bu ejderha bize karşı
Belki de o kadar soğuk değil kalbi
Sadece yaşamaktı amacı."*

*Gwaily mağarasının derinliklerinden
Ejderha gülümsedi ve kustu alevini
"Ah, yakında geri dönün evlerinizden
Sürdürelim bu eğlenceli oyunu."*

Profesör Prissius Pluck

Profesör Pluck, Turşucu Hurşit Özel Okulu'ndan mezun oldu ve Fen Bilimleri Profesörü olmak için Ejderha Avcıları Okulu'na geldi. Uzmanlık alanı Çoktan Seçmeli Testler. Profesör Pluck'ın öğrencileri:

- Profesör Pluck'ın ne kadar çok tükürük saçabildiğine hayret ediyorlar,
- Ön sıralara oturmamaya dikkat ediyorlar,
- Okul müdürü Mordred'e kendilerini başka sınıfa alması için yalvarıyorlar,
- Yukardakilerin hepsi.

Lakabı: Bay Salyalı Surat

Hayali: P'leri doğru bir şekilde telaffuz etmek

Gerçek: Saçılan tükürükler

En iyi sakladığı sır: Hiç tükürük köftesi yemedi

Gelecek için planları: Yarık dudakları iyileştirme üzerinde çalışma

Memurlar

Tava

Tava'nın nasıl Ejderha Avcıları Okulu'nda aşçıbaşı olduğunu kimse bilmiyor. Kimilerine göre Mordred bu harap şatoyu satın aldığıında o zaten mutfaktaymış ve orada kalmış. Kimilerine göreyse bulaşıkları çok çabuk yıkadığı için Leydi Lobelia onu bu işe almış. Kimilerine göre ise okulla ilgili öyle

karanlık sırlara sahipmiş ki onu işten atamıyorlarmış. Ama şimdiye kadar onun iyi bir aşçı olduğu için bu işi yaptığını söyleyen tek bir kimse bile çıkmamış.

Lakabı: Adı Tava olan birine nasıl bir takma ad takılabilir ki?

Hayali: Temiz bir mutfak

Gerçek: Temiz bir mutfak hayaldir

Sırrı: Ara sıra şato hendeğinde köpük banyosu yapıyor

Gelecekle ilgili planları: Aşçılık okuluna yazıldı

Yorick

Yorick, Ejderha Avcıları Okulu'nda İzci Başkanı. Maskaralıktaki becerisini Şen Şarkıcılar ve Çıtır Dansçılar'la birlikte geçirdiği yıllardan edinen Yorick, *Külkedisi*'ndeki Cam Terlik rolüyle de ödül kazanmıştı. Üç Ayı masalındaki anne ayı rolünü alamayınca kendisine yeni bir yol çizmeye karar verdi.

Mordred'in onu gördüğü gece Ayılar Yolu'nda ayı kılığında dolaşıyormuş. Kılık değiştirmedeki ustalığını fark ettiği için de onu hemen İzci Başkanı yapmıştı.

Lakabı: Bu da Kim?

Hayali: Kılık değiştirme ustası olmak

Gerçek: Mordred'in ayak işlerinin ustası

En iyi sakladığı sır: Kral Ken gibi giyinmekten hoşlanıyor

Gelecek için planları: Tavşan kıyafetini yitirmek

Öğrenciler

Pinwick'li Wiglaf

Yeni öğrencimiz Wiglaf, yanında Başparmak Köyü'nün bile metropol kadar büyük kaldığı küçücük bir köy olan Pinwick yakınlarında bir izbelikten gelmiştir. On üç çocuklu bir evde büyüdüğü için de okuldaki yatakhane hayatına hemen uyum sağlamakta zorlanmamıştır.

Ancak Koç Plungett'in peruğunu şişlediği için de okula iyi bir başlangıç yaptığı söylenemez. Çok işin var Wiglaf! Seninle çok eğleneceğiz.

Hayali: Kahraman bir ejderha avcısı olmak

Gerçek: Cebinde hâlâ bebekliğinden kalma bez parçası taşıyor

Ders dışı faaliyetleri: Hayvan Dostları Kulübü Başkanı, Yılanbalığı Yemekten Bıkanlar Kulübü Başkanı, Tava'nın Kurulama Ekibi Havlu Serme Görevlisi, Domuz Sevenler Kulübü Kurucusu

En sevdiği yer: Kütüphane

En sık söylediği söz: *Erhaba-may, Patya-paday!*

Gelecekle ilgili planları: Altın bulmak

Yönetim Kurulu Üyesi

Leydi Lobelia

Lobelia Müthiş Mordred'in kız kardeşidir ve Eğer-Bu-Yazıyı-Okuyabiliyorsan-Moda-Tasarımcısı-Olabilirsin Okulu'ndan mezun olmuştur. Lobelia Husky Kralı Felix ve Rüküş Eric'in moda danışmanlığını da yapmıştır. 979'da Lobelia yaşayan en kıdemli şövalye olan Sör Jeffrey Yarakabuğukaldıran ile evlenmişti. Leydi unvanını da o zaman kazanmıştı, fakat (ne yazık ki!) kendisine kalan çok az miktarda serveti tek bir kere yapmış olduğu alışverişte harcaııp bitirmişti. Leydi Lobelia Ejderha Avcıları Okulu'na yaptığı sık ziyaretlerinde haykırdığı, "Ortaçağ'da yaşıyorum diye orta yaşlı görünmek zorunda mıyım yani!" sözüyle bilinir.

Lakabı: Leydi Lo Lo olarak

Hayali: Modaya korkunç uygun giyinmek

Gerçek: Korkunç!

En iyi sakladığı sır: Karanlık Çağ'daki İndirime Girmiş Ucuzcu Mağazaları

Gelecekle ilgili planları: Çocuklara yeni üniforma:
El örgüsü taytlar ve dantelli tunikler

Öğretmenler

Sör Mort du Mort

Ejderha Avcıları Okulu'nun Başlangıç, Orta ve Usta sınıflarının sevilen öğretmenidir. Bir zamanlar müthiş bir ejderha zurgalayıcısı olduğu söylenir durur. (Ne demek olduğunu bilmiyoruz, ama ürkütücü bir şey olduğu anlaşılıyor.) En son çarpışması ejderhaların en korkuncu olan Şövalye Ufalayıcısı ile olmuş. Ne yazık ki, daha ilk anda kafasına aldığı sert bir darbe nedeniyle birazcık kafayı yemiştir.

Lakabı: Kaçık

Hayali: En müthiş ejderha avcısı olmak

Gerçek: Hayaliyle alakası yok

Sırrı: Hatırlamıyor

Gelecekle ilgili planları: Biraz kestirmek

Koç Wendell Plungett

Plungett Ejdarha Avcıları Okulu'nda Beden Eğitimi Bölümü'ne katılmadan önce yıllarını Kara Orman'da macera aramakla geçirmiş, sonunda ormanı terk edip ejderha avcılığı günlerini geride bırakmıştır. Koç Plungett, Hiçbiryer Bataklığı'nın kuzeyindeki en bulunmayan en adaleli erkekti. "Kalas gibiyimdir!" dediği biliniyor. Ejderha Avcıları Okulu'nda çeşitli şapkalar ve miğferler giyer. Beden Eğitimi öğretmenliğinin dışında, şişleme antrenörlüğü, dans öğretmenliği ve özel müfettişlik gibi görevleri vardır. Genç bir kızla tanışmak ve mum ışığında yemek yemek için can atmaktadır.

Lakabı: Koç

Hayali: Taş gibi sert olmak

Gerçek: Fufu adlı peluş oyuncak ejderhasıyla uyur

En iyi sakladığı sır: Saçını şöyle bir çekin de görün

Gelecekle ilgili planları: Aşkını bulmak

Birader Dave

Ejderha Avcıları Okulu'nun kütüphanecisidir. Ejderha Avcıları Okulu'na nasıl gelmiştir?.. Ailesi birkaç nesildir şekerçilik yapan Dave'in sattığı şekerler Başparmak Köyü'nün üç çocuğunu dişsiz bırakınca duyduğu vicdan azabı nedeniyle kendini borçlu hissetmiş ve insanlığa başarılması çok güç bir

iyilik yapmaya karar vermiştir. Bunun için de okumanın yazmanın bir zaman kaybı olduğuna inanmasıyla ünlü Ejderha Avcıları Okulu'na kütüphaneci olmaya ve öğrencileri bunun aksine ikna etmeye kendini adanmıştır.

Lakabı: Birader

Hayali: Kütüphanede kitap okuyan çocuklar

Gerçek: Kütüphanede uyuyan çocuklar

Sırrı: Cliff'in ders notlarından yararlanıyor

Gelecekle ilgili planları: Şeker kâğıtlarına mâniler yazmak

İntikamcı Angus

Mordred ile Leydi Lobelia'nın yeğeni olan Angus ortalıkta, ya, "Ben sizlerden biriyim!" ya da, "Dayıma söylerim ha!" diyerek yürür. Bu 1. Sınıf öğrencisinden güçlü bir ejderha avcısı olabilecektir? Yoksa günün birinde Tava'nın yerine mutfağa mı terfi edecektir? Bizce ikincisi. Haydi Angus, boşuna uğraşma!

Hayali: Ejderha Avcıları Okulu'ndaki yemeklerde daha çok çeşit

Gerçek: Yılanbalığı, yılanbalığı, yılanbalığı!

Ders dışı faaliyetler: Ejderha Avcıları Okulu Mutfak Kulübü'nün Başkanı, Dişlek Dürümcünün Yeri'ni ziyaret. Satış temsilciliği

En sevdiği konu: Öğlen yemeği

En sık söylediği: "Karnım hâlâ aç!"

Gelecekle ilgili planları: "Ejderha Pişirmenin 101 Yolu" kitabını yazmak

Eric von Royale

Eric çok uzak bir yerden gelmiş.

(Yani kayıt formuna öyle yaz-

mış.) Bu 1. Sınıf öğrencisinin

durumu biraz tuhaf. Kendi-

si normal ve ortalama biri

olduğunu söyleyip duru-

yor ancak o zaman o yata-

ğındaki ipek yatak örtüsü

ne peki? Ailesi gerçekten

de Sör Lancelot'un yakın

dostları mı? Gerçekten de

Tava ona Temiz Tabaklar Kulü-

bü'nü kurması için rüşvet verdi mi?

Hem Allah aşkına, bu çocuğun sağ kolu sınıfta sürekl-

li parmak kaldırmaktan ağrımıyor mu?

Hayali: Yiğit bir ejderha avcısı olmak

Gerçek: Sadece öğretmenlerin maskotu

Ders dışı faaliyetleri: Sör Lancelot'u Sevenler Kulü-

bü, Zırhı Parlatma Kulübü, Ayın Ejderha Avcısı Ku-

lübü, Ejderha Avcıları Okulu Amigolar Takımı Kuru-

cusu ve Bestecisi.

En sevdiği konu: Hepsi!!!

En sık söylediği söz: "Avcıların en müthiş olanı

ben..."

Gelecekle ilgili planları: Ejderha Avcıları Okulu'nu

devir almak

Cesur Baldrick

Baldrick için bu önemli bir yıl. Baldrick Ejderha Avcıları Okulu'ndaki 1. Sınıfın genç delikanlısı olarak onuncu yılını kutluyor. Daha gidecek çok yolun var, Baldrick! Yeni öğrencilerden herhangi biriniz iplerle ilgili ne bilmek istiyorsanız, doğru kişi Baldrick'tir. Kafeteryanın yılanbalığını ne zaman kesinlikle yememeniz gerektiğini, Profesör Pluck'ın sınıfında nereye oturmanın daha yararlı olduğunu ve derse geç kaldığınızda müdüre nasıl bir mazeret bulacağınızı size o söyleyebilir. Yeter ki ona herhangi bir sınav sorusunun cevabını sormayın.

Hayali: Dünyayı dolaşmak

Gerçek: Devamlı akan burun

Ders dışı faaliyetler: Ejderha avcılığı egzersizleri

En az ilerleme kaydeden kişi ödülü sahibi

En sevdiği konu: "Soruyu tekrar eder misiniz?"

En sık söylediği: "Ev ödevimi ejderha yedi!"

Gelecekle ilgili planları: Ejderha Şişleme Hazırlık

Okulu'na geçmek

Reklamlar

KRAL ARTHUR'UN SAVAŞ ZIRLARI MAĞAZASI

Kral Arthur'un Savaş Zırhları Mağazası
Tam tepesine ineceğiniz anda tangur
tungur edip ejderhayı uyandıran zırhlardan
usandınız mı? Hemen Kral Arthur'un Savaş
Zırhları Mağazası'na gelip sessiz ve hafif
zırhları görün. Unutmayın, Kral Arthur'un
Zırhları en iyisidir!

YANDIM ANAM RAPTİYELERİ

İşkence yöntemleri değişebilir, ama rap-
tiyeler kalıcıdır. Yandım Anam Raptiyeleri
en ağzı sıkı şövalyeleri bile geveze bir papa-
ğana çevirir.

Yandım Anam Raptiyeleri: Benzerlerin-
den biraz daha iyi!

KAÇIK JACK'İN GARAJI

Avcılar Yolu'nda. Başparmak Köyü'ne yakın garaj. Uygun aylık fiyatlar.

İsterseniz arabanızı bırakın. Bekçi falan yoktur ve çizik, oyuk, yamuk, kayıp tekerlek ve benzeri saldırılardan dolayı sorumluluk kabul edilmez.

Kaçık Jack'in elinde koca bir baltayla bir arabayı parçaladığı yalnızca bir söylentidir.

DİŞLEK DÜRÜMCÜNÜN YERİ

Yılanbalığı yemekten bıktınız mı? Bir de Dişlek Dürümcünün Yeri'ni deneyin. Ucuz değiliz ama yılanbalığı servisimiz yok.